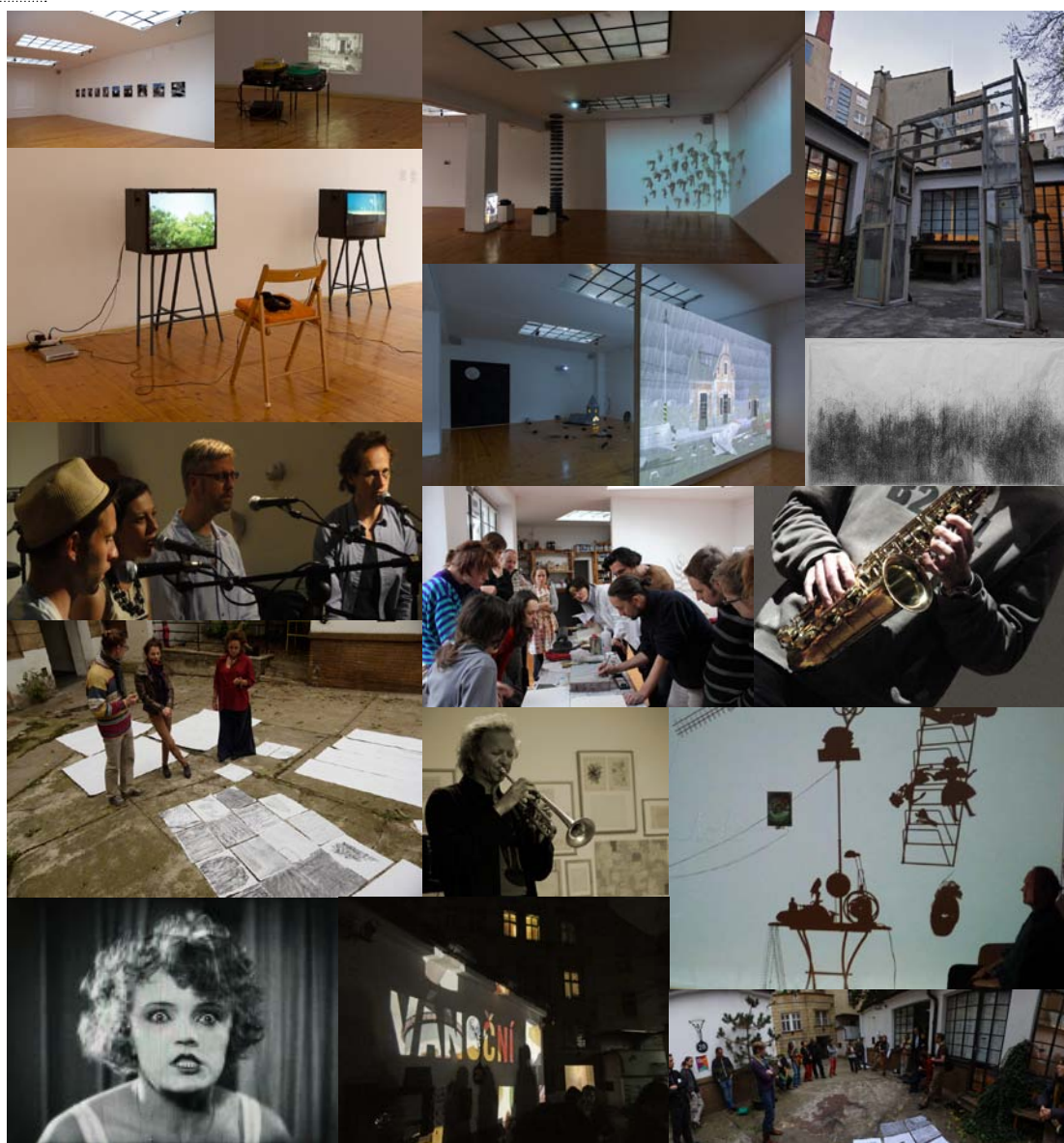

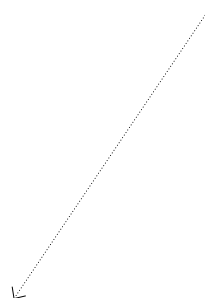
Komunikační prostor galerie Školská 28 → 2012

výstavy, koncerty, přednášky
projekce, diskuze, dílny

Galerie Školská 28
Školská 28, Praha 1
tel. 296 325 066
skolska28@skolska28.cz
www.skolska28.cz

Projekt Komunikační prostor Školská 28 sledoval v roce 2012 dramaturgii doporučenou v listopadu 2011 uměleckou radou KP Školská 28. Dlouhodobější výstavní projekty byly doplněny programem doprovodných, zpravidla večerních pořadů. Další site-specific instalace byly realizovány ve veřejném prostoru pod názvem "Bílý nástěnka".

Celkově bylo realizováno 12 výstavních projektů a více než 70 koncertů, tvůrčích dílen, performancí, projekcí, prezentací a diskuzních večerů. Několik dílen s mezinárodní účastí proběhlo v rámci projektu SoundExchange, připraveného ve spolupráci s Goethe Institutem a zaměřeného na mapování genealogie experimentální hudby a nových médií ve střední a východní Evropě. Významná část koncertních představení současné hudby a část projekcí byla realizována s podporou Rakouského kulturního fóra, nebo Francouzského kulturního institutu. Proběhlo také 7 dílen pro děti, většinou jako doprovodný program k výstavám nebo podle samostatné koncepce lektorů (kresba, zvuk, video, keramika).

Součástí projektu bylo 7 tvůrčích pobytů hostujících umělců, z toho 5 tříměsíčních, podpořených programem Visegrad Artist Residency Program.

V rámci evropského studentského výměnného programu Erasmus Student Exchange byla realizována 1 stáž studentky z Estonska.

Poradní sbor pro období 2012 – 6/2013 tvoří tyto odborníci: Tereza Sochorová - vizuální umělkyně, Matěj Kratochvíl - hudebník, vydavatel a hudební kritik, Tomáš Pospěch - fotograf a teoretik, Ondřej Horák - kurátor a organizátor, Dana Recmanová - koordinátorka programu.

Realizační tým: Dana Recmanová, Miloš Vojtěchovský, Martin Blažíček, Petr Vrba, Michal Kindernay, Veronika Resslerová, David Landa, Diana Löhmus.

Komunikační prostor Školská 28 je provozován občanským sdružením DEAI/Setkání ve spolupráci s Linhartovou nadací za podpory hl. města Prahy. Výstavní program je realizován za finančního příspěví Ministerstva kultury ČR.

deai / setkání

MINISTERSTVO
KULTURY

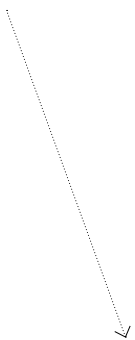
Mediální
podpora

galerie Školská 28 → 2012

výstavy

Monochrom

Sandra Aubry a Sebastien Bourg, Didier Courbot, Amande In, Erik Larsson, Lindsay Lawson, Eden Morfaux, Timur Si-Qin, Mauro Vignando

24. ledna – 29. února 2012

Kurátor: Michal Novotný

vernisaž → po 23. ledna v 18:00

Výstava → Podstatou monochromu není, jak se mnozí domnívají, jeho mono chromatičnost, ale mnohem spíše právě skutečnost, že nezobrazuje nic. Tedy, že přímo nezobrazuje nic. Tím, že přímo nezobrazuje nic, totiž monochrom zároveň automaticky odkazuje k „něčemu“ jinému. „Nic“ automaticky myšlenky na „něco“ vybízí. Pocit toho, že někde je „nic“ totiž vychází z toho, že by tam „něco“ být mělo. Navrhovaná výstava tak předkládá definici monochromu jako zobrazeného chybění.

Monochrom poté nemusí být nutně monochromní, nemusí být vlastně nutně ani jakkoliv barevný. Jakýkoliv monochrom se totiž vždy pohybuje mnohem spíše ve sféře neviděného a pro aspekt chybění je tak nejdůležitější právě pouze negace zažitě formy. Ideálním příkladem takovéto znegované formy je poté právě její vlastní odebrání. Monochromem par excellence tak může být Rauschenbergova vymazaná kresba De Kooninga stejně jakoy Cageovy 4 minuty 33 sekund dlouhé ticho. Právě v této tradici monochromu se poté pohybuje i většina vystavených děl.

Přestože lze tedy hovořit o jisté tradici, cílem této výstavy není vytvořit nebo konstatovat jakékoli hnutí, styl nebo tendenci v tradičním kunshistorickém pojetí. Jak jsme již výše uvedli, podstata monochromu leží právě v tom, co je neviděné a nevyřčené. Je to právě a jen lidská mysl, která nevědomky tuto znegovanou formu - „nic“ naplňuje tím, že jí s „něčím“ spojuje. Toto nutkání je poté také úzce spojeno s naší potřebou kategorizace, s naší potřebou vkládat do chaosu věci nějaký pořádek.

Borges hovoří o „jisté čínské encyklopedii“, které dělí zvířata na: „patřící císaři, nabalzovaná, zdomácnělá, prasátka, sirény, bájná, toulavé psy, zvířata zahrnutá do této kategorie (...)“ Jakkoliv nesmyslná se tato kategorizace může zdát, trefuje se velmi dobře do slabého místa všech kategorizací obecně. Řečeno s Wittgensteinem - kráva žvýká svou potravu a pak s ní pohnojí růži, „růže tedy skrývá své zuby v ústech nestvůry.“

Bylo by tedy vůbec možno najít lepší příklad falešné kategorizace než téma založené na tom, co ve vystavených dílech nevidíme? Jeden až příliš známý český film představuje scénku s distingovanou intelektuálkou a vesnickým buranem. „Jak můžete věřit v něco, co jste nikdy neviděl?“ kritizuje intelektuálka buranovu víru v boha. „Však vašu piču jsem taky neviděl, a věřím, že ju máte.“ odpovídá trefně vesnický balík.

Není vlastně nakonec právě toto podstatou všeho umění? Víra v to, co nevidíme, ale to, co přesto nějak cítíme? Tato výstava si tak nezakládá žádné nároky na pravdu. Její pravda pramení pouze z její poetičnosti.

Michal Novotný

Stav (kresby)

Jana Kasalová

9. března – 5. dubna 2012

Kurátor: Jaromír Typlt

vernisáž → čt 8. března v 18:00

Doprovodný program → Jana Kasalová – Proměny lidského těla a písma jako začátek experimentu
Výtvarná dílna pro děti i dospělé
út 20. března 2012 v 16:00

Výstava → Tělo přečteme okamžitě. Pohlaví, stáří, poškození, síla. Stačí jediný pohled a každý už zhruba ví, jak má tomu druhému rozumět. I těhotná žena se samozřejmě mění v takové bleskové sdělení, a dokonce se na jeho základě stává pro druhé podstatně srozumitelnější, než v tu chvíli bývá sama sobě.

Jana Kasalová si začala v průběhu těhotenství obkreslovat proměny vlastního těla nejspíš právě z údivu, že je najednou takto čtena. Něčím by to mohlo připomenout i práci typografa, který pozorně studuje pozvolný přechod jednoho písmena v písmeno jiné - sice podobné, ale se změněným významem.

Jenže otázka, k čemu tu vlastně dochází, se přirozeně brzy rozšířila až na hranici toho, co už člověk sám těžko dokáže zodpovědět. Ani tělo ženy, která se mění, a ani mužské tělo, které ji takto změnilo, totiž nejsou ničím víc než prostředníky. Jednotlivá těla působí jako znaky proto, aby se poslušně skládala v jakýsi text, který se tu píše odedávna a zní nám jako zákon.

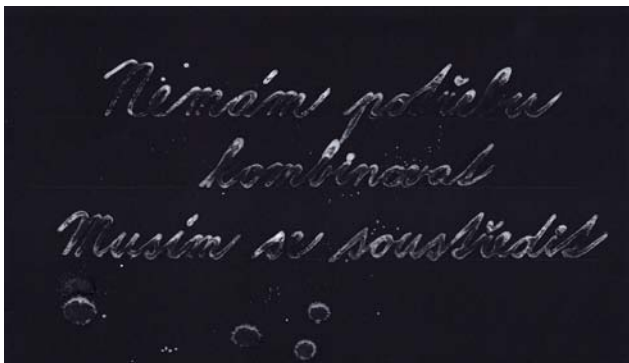
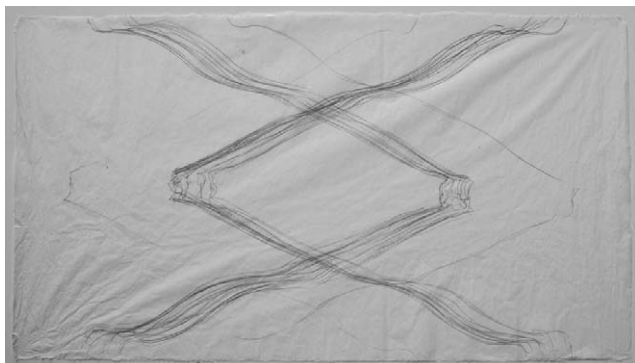
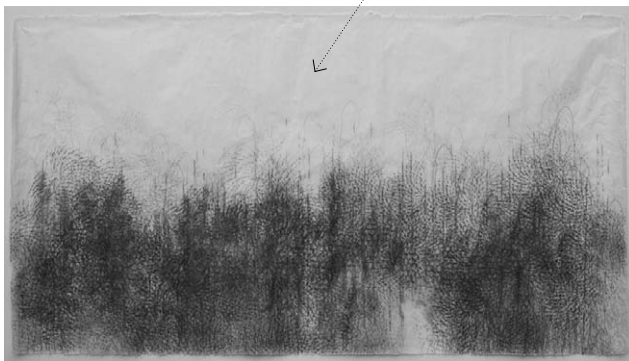
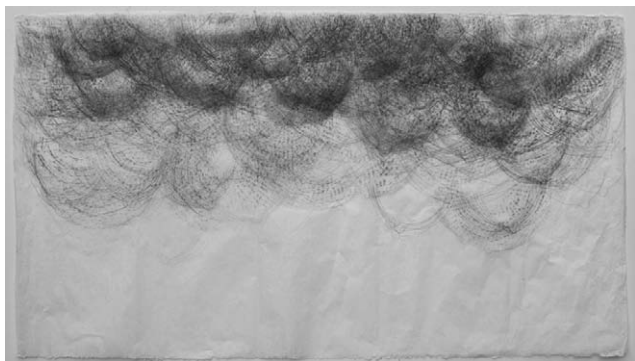
Přímým protějškem obkreslovaných těl se tak na výstavě Jany Kasalové stávají útržky vět z prvních kapitol knihy Genesis a z přikázání Desatera, ve kterých jako by se snažila postřehnout prvopočátky naší civilizace. Spojení dvou nebo tří slov se tu vynořují z nedozírného grafického moře jako zárodečné shluky, které se teprve postupně rozvinou ve složitější sdělení.

Stav, v němž se nachází žena přivádějící na svět nový život, ale rozhodně není stavem odtažitého intelektuálního odstupu. Provází ho naopak nepotlačitelná potřeba vstupovat do myšlenek bezprostředně, tělesně. Aby ten, kdo kreslí, byl zároveň i sám kreslen, a ten, kdo píše, zároveň i sám psán.

Janu Kasalovou tedy nepoháněla snaha o šokující originalitu, když si v prvních měsících po porodu zkusila kreslit a psát mateřským mlékem. Bylo to neodolatelné zaujetí látkou, která zůstane přímou stopou těla, ať už poslouží výtvarnému gestu nebo slovnímu sdělení. Díky tomu si autorka mohla přesvědčivě prožít svou přítomnost v díle, které jinak jen těžko dokázala mít pod kontrolou. Ne náhodou nejucelenější ze všech tehdejších nápisů působí tak, jako by sama sobě kladla na srdce: „Nemám potřebu kombinovat. Musím se soustředit.“

Jaromír Typlt

Jana Kasalová (narozena roku 1974 v Turnově) je absolventka malířského ateliéru Jiřího Načeradského. Po studiích žila ve Velké Británii a Francii, ale především ve Španělsku, kde pokračovala v postgraduálním studiu na Universidad Complutense v Madridu. Její tvorba prošla svébytným vývojem od maleb přes kresby, kde se prolínají zoomorfnní tvary s kartografií a krajinou až po animované ozvučené příběhy a fotografie, jejichž protagonistkou je sama autorka. Kasalová se dlouhodobě zabývá tématem lidské orientace, pojmem zvíře a proměny v něj a zkoumá hranice mezi člověkem a zvířetem, V její práci najdeme organickou lyrčnost, doprovázenou silnou vazbou na přírodu, která vede ke ztotožnění se s instinktem a animalitou.

The Expanding Mall, cont'd.

Jennifer Protas a Karni Dorell
14. dubna – 11. května 2012
Kurátor: Charlotta Kotik

vernisaž → pá 13. dubna v 18:00

Výstava → Výstava *The Expanding Mall cont'd.* představuje poslední verzi multimediálního projektu Karni Dorell a Jennifer Protas, který byl před několika lety realizován pro galerii Nieuwe Vide v Haarlemu. Obě autorky (jedna žije v USA a druhá v Amsterdamu) pokračují teď společně na nové verzi této site-specific instalace, která je ryze kolaborativním projektem: neustále se obměňuje ve svém otevřeném konceptu a vyvíjí se bez předem vymezených hranic. Výstava pojednává jednak o této volbě, na které se umělkyně, používající nejrůznější aspekty technologií shodly, jednak o archetypu, kterým je zobrazení člověka v různých situacích.

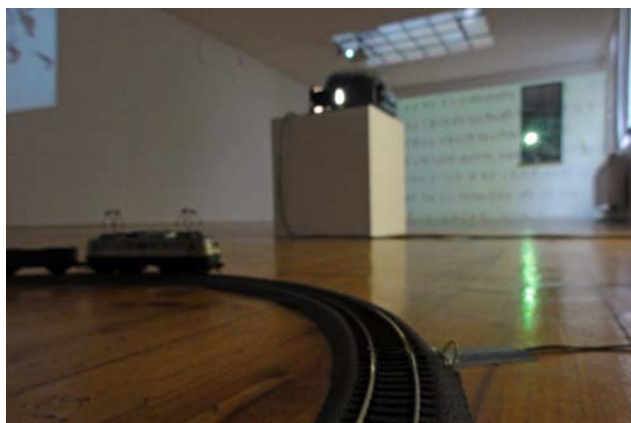
Slovo "mall" odkazuje k názvu těžké palice, používané ve staré britské míčové hře pall-mall, připomínající cosi mezi kroketem a golfem; později se slovo ustálilo jako synonymum hry samotné a postupně také označuje pruh trávníku, nebo cesty, kde byla hrána. Posléze se slovo mall stává hlavně označením chodníku pro pěší, promenády, lemované obchody. Termín byl vždycky spojován s davem, nebo se shlukování lidí, s jejich pohybem, takže zvolení názvu výstavy je vhodný.

Dvě videoprojekce **Karni Dorell** zachycují interakce jednotlivců, ocitnuvších se ve sdíleném prostoru, který zůstává ovšem mimo jejich kontrolu. Potýkají se se svou tělesností v ohraničeném prostoru. I když jsou ve společnosti, navzájem se neznají a téma anonymity je tedy zřetelným podtextem této práce. Postavy jsou zacykleny - jsou vystaveny vnější nutnosti provádět opakovaně stále stejné pohyby. Každá z projekcí (počítačová animace záznamu mnoha protagonistů, vykonávajících rutinní úkony) se navzájem velmi liší. Ta animace, kde se pohybující postavy postupně shlukují v hustý roj tvarů, aby se nakonec rozplynuly v prázdnotě, se zdá nabízet svým figurantům určitý stupeň svobody. Lineárně pravidlené uspořádání druhé projekce (formálně pregnantní ve své přísné geometrii), naopak navozuje odkaz na militaristické tendence, převažující v našich moderních dějinách.

Na dvojdiaprojekci **Jennifer Protas** vystupuje naopak pouze postava samotné umělkyně, snímané z různých úhlů pohledu. Intimní soustředění postavy, zaměřené na opakování totožných zadání jí tak staví do kontrapunktu vůči množině bezejmenných postav ve videoanimaci Karni Dorell. Protas se rozhodla pomoci fotografického záznamu vlastního autobiografického výroku vytvořit dílo o obecných pocitech a přístupech. Jednotvárnost krajiny je hledisko, které odráží stav společnosti, odsouzené k tomu, aby stále opakovala sama sebe se všemi svými nedokonalostmi i přednostmi. Věž vystavená ze zavěšených pruhů diapozitivů, připomínajících patra miniaturních věžáků vnáší do celé instalace architektonický prvek. Diapozitivy zobrazující různé aspekty krajiny jsou zevnitř osvětlovány ledkovými světly, rozpohybovanými kružícím modelem dětského vláčku.

Klíčovým prvkem celé instalace je pohyb v kruhu. Pohyb, který se donekonečna opakuje a nesměřuje tedy k jakékoli změně či řešení. Postavy v projekcích se jakoby pokoušejí dospět k cílům, které jsou mimo jejich dosah. Pokud by je jejich fascinace opakovanými úkony přiblížilo k jejich tužbám, nezbyvá než se ptát, jestli by se jim vůbec někdy dostalo skutečného zadostičinění. Pochopitelně je zde naznačena možnost přiblížit se jakési formě řešení, ta je však obsažena snad v příštích verzích instalace těchto dvou umělkyně.

Charlotta Kotik, Brooklyn, New York

Trace the Tweet – migrace, mimesis, koncilience

Gertrude Moser Wagner, Claudia Mongini, Linda Čihařová, Marica Radojčič, Sher Doruff

19. května – 15. června 2012

Kurátorky: Gertrude Moser Wagner, Claudia Mongini

vernisáž → pá 18. května v 18:00 zahájí Hermann J. Hendrich a Marcus Bergner

Doprovodný program → Lejsci, modřinky a modřiny
čt 14. června 2012 v 17:00

Výstava → Výstavní projekt „Trace the Tweet“ dvojice vídeňských kurátorek **Gertrudy Moser-Wagner** a **Claudie Mongini** naznačuje prostřednictvím několika instalací možné vzorce souběžnosti mezi uměleckým výzkumem a metodami, které nalezneme spíš v současném diskurzu přírodních věd. Jako inspiraci a východisko si zvolily témata týkající se převážně etologie ptáků, například jejich migrační dráhy, zpěv jako způsob orientace v prostoru a jako nástroj druhové i mezidruhové komunikace.

Výstava navazuje například na předchozí projekty srbské matematicky a konceptuální umělkyně **Maricy Radojčičové** "leť a zpívej" (fly and sing) a na etologické studie o významu ptačího zpěvu pro přežití jedince i druhu. Výstava reflektuje i současné "instantní" kódy komunikace, příznačné pro dnešní (informačními technologiemi utvářenou) civilizaci. Síťová distribuce neustálého „švitoření“ tedy cirkulace a recyklace krátkých řečových sdělení se stává důležitou součástí konverzace i symptomem procesu fragmentarizace jazyka a možná i způsobu myšlení. Autorky konceptu jsou přesvědčeny, že studium zvířecí komunikace může nabídnout nové referenční body a kontexty, nebo dokonce motivaci pro (znovu)nalezení vztahů mezi sémantickým znakem, prostředím a emocionální podstatou smyslového vnímání i naší identity.

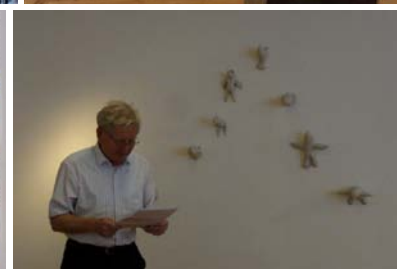
Tweet, neboli pípání - jak lze označit zvláštní způsob ptačího hlasového projevu, který ještě nedospěl k artikulovanému, komplexnímu tvaru dospělého ptačího zpěvu, otevírá téma výstavy prostřednictvím několika hledisek. Například faktu rozdílných uměleckých přístupů, využívajících vědecká data a materiály, soustřeďující se kolem pojmu "píseň" a "ptactvo". Ale "pípání" neznamená jenom specifický obsah, ale i specifické metodologické přístupy k různým rozměrům našeho poznání, vnímané z perspektivy jejich skutečné komplexity. Je to také setkání různých disciplín, ale i různých činitelů, podmíněných tím, že oba účastníci dialogu jsou ochotni ustoupit od "logiky" vlastního odborného jazyka, od výlučnosti problémů, kterými se zabývají a přijmou pravidla hry na "pípání".

Znamená to také být ochoten revidovat své každodenní návyky, způsob vyjadřování a začít experimentovat s jinými vzorci. Cílem pak může být nejen dosažení jiné úrovně srozumitelnosti, ale také to, že jsou položeny základy pro jiný referenční rámec, definující modus umělecké tvorby. Pípání může být pokusem o syntézu mezi dvěma rozdílnými jazyky a způsoby přemýšlení, které mohou být navzájem poměrně vzdálené. Podobně jako (nový) hudební nástroj, který zní novými tóny a kombinacemi tónů, nabízí pípání - tweet - švitoření novou formu syntézy mezi oblastí umělecké a vědecké tvorby. Platí to i pro vystavená díla na této výstavě.

Instalace **Claudie Mongini** "Red Thread" propojuje umělecký a teoretický rámec. Analyzuje zde fenomén "ptactvo" prostřednictvím procesu individualizace a mezioborová data a informace získané v doposud ukončených výzkumech, zde dostávají novou podobu estetické kompozice. Na druhé straně je to právě estetická stránka výchozího materiálu, která může ovlivnit zpětně teorii vzniklými "příčnými" spojitostmi. Mongini ve své práci "Red thread/Červená nit" (červená vlna, hřebíčky a kresba tužkou na zdi) vychází z grafické vizualizace matematického modelu, čerpajícího z teorie chaosu, což je oblast, kterou se zabývala ve své umělecké tvorbě poslední dobou. Série čísel - řada algoritmů - není pouze převedena do vizuální formy ve smyslu obrazově-prostorových vztahů, ale vytváří referenční vzorec, který je dále rozveden do prostoru galerie. Tkanivo a uzly jako výsledek číselných algoritmů se stávají východiskem pro vznik dalších uzlů a sítí, artikulovaných otázkami, napsanými tužkou na stěně jako okolnosti probíhajícího výzkumu a trajektorií linek na zdi galerie.

Videoinstalace a fotografie **Maricy Radojčič** vycházejí z její konstrukce byzantské teorie. Teorie posloupnosti byla založena na principu protikladů a byla postavena na představě, že k pravdě (k logu) nelze přistupovat z pozice logických tvrzení. Poznání (gnosis) se lze dotknout (ale nikdy jej nelze dosáhnout) pouze v okamžiku osobního osvícení na emotivně-estetické úrovni. "Sny o létání, které si pamatuji z dětství ovlivnily moji potřebu hledání pravdy. Létací sny také ovlivnily moje povolání matematika a po celý život jsem se létáním se zaujetím zabývala. Jednou se objevila za oknem mého bytu ve 12 patře vyčerpaná holubice. Dala jsem jí vodu, i když to bylo dost komplikované. Vyfotografovala jsem ji a napsala matematickou formuli vyjadřující akt létání."

Připraveno ve spolupráci s Rakouským kulturním fórem v Praze.

Nemusí se hned rozednít

Jan Šrámek, Veronika Vlková
26. června – 20. července 2012
Kurátor: Jan Zálešák

vernisáž → po 25. června v 18:00

Výstava → Rozšířené pole animace, tak bychom mohli označit prostor, v němž se společně pohybují Veronika Vlková a Jan Šrámek. Vstupují do něj z odlišných pozic, i když je mnohé spojuje (mimo jiné oba absolvovali Fakultu výtvarných umění v Brně, on v roce 2009, ona o rok později). Veronika Vlková během několika posledních let dospěla ke komplexnímu pracovnímu postupu, v němž se vše odvíjí od příběhů, které procházejí napříč bohatou škálou výstupů: maleb, nejčastěji akvarelů, objektů, instalací nebo videí. Jejich práci bychom mohli spojit s atributy jako „jemnost“, „lyričnost“, „pohádkovost“. V práci Jana Šrámka můžeme najít několik leitmotivů - především ale paneláková sídliště a faunu (nejčastěji tu okřídlenou) a flóru zobrazovanou s téměř autistickým zaujetím pro detail. Jeho rukopis spojený s důsledným rozvíjením možností vektorové grafiky je téměř nezaměnitelný a umožnil mu mj. prosadit se na české i mezinárodní scéně VJingu.

Veronika Vlková i Jan Šrámek si v minulých letech vyzkoušeli mnoho poloh spolupráce, v jejichž rámci rozšiřovali potenciál svého „přirozeného“ autorského naturelu. Mj. se skrze tyto spolupráce, ať už např. s Radoslavem Zrubcem nebo s Vojtěchem Vaňkem, posouvali směrem k intenzivnějšímu zájmu o objekt a instalaci. Dostáváme se k bodu, od něhož se začala jejich práce stáčet směrem, který dospěl až k jejich vzájemné užší spolupráci trvající již zhruba rok. Na začátku byl společný Vjský set pro vystoupení hudební skupiny Teve, poprvé prezentovaný na stejném místě, kde se nyní bude odehrávat výstava Nemusí se hned rozednít. Jan Šrámek v něm zužitkoval předchozí spolupráci s Vojtěchem Vaňkem na animacích kombinujících prvky vektorové grafiky a bitmapových „podkladů“. Východiskem dekonstruktivní animační hry se staly Veronikiny akvarely, nesoucí často motivy elementárních přírodních látek, vody, kamene (krystalu), ohně...

Od polohy remixování již hotových obrazových „samlů“ se Vlková se Šrámekem rychle posunuli ke skutečně kolaborativní poloze animační práce, jejímž výsledkem je krátký film Bubi, který na letošním Anifestu získal hlavní cenu v kategorii „nejlepší nenarativní/experimentální film“. Chtěl jsem připomenout toto ocenění jako určitou reklamu na výstavu Nemusí se hned rozednít, kde bude hrát Bubi hlavní part. Anifest jsem ale zmínil i z dalšího důvodu. Diváci, kteří výstavu navštíví, budou totiž mít možnost vnímat tuto animaci ve zcela odlišném rámci, než v jakém ji mohla zhlédnout porota a diváci výše zmíněného festivalu.

Galerijní dispositiv se od toho filmového liší v mnoha zásadních ohledech, jedním z nejdůležitějších je však nepochybně rozdílná situace diváka. Ten se, na rozdíl od toho filmového, volně pohybuje v prostoru. Trajektorie jeho pohybu se sama stává animačním principem a s vědomím této specifičnosti Veronika Vlková a Jan Šrámek cíleně pracují. Leitmotivem výstavy Nemusí se hned rozednít je konec civilizace, svět po apokalypse. Trosky a ruiny, fragmenty souvislého obrazu světa budou tvořit instalační vstup, jakýsi pretext zmíněného filmu Bubi, k němuž budou odkazovat. Na výstavě Nemusí se hned rozednít tak fikční svět animace nezůstane pouze „na plátně“ - otevře se hned za dveřmi galerie a každý, kdo jimi projde, se stane jeho součástí.

Jan Zálešák

Veronika Vlková (*1985 v Brně) je absolventkou Fakulty výtvarných umění v Brně. Již od studií se pohybuje napříč různými médii vizuálního umění, dlouhodobě je ale základem jejího rukopisu jemná kresba, případně malba se silným poetickým nábojem. Imaginativní světy rozvíjené v malbě a kresbě pak často rozvíjí dál v galerijních instalacích. Veronika Vlková také často pracuje s videem. V tomto médiu se soustředí především na jeho narativní potenciál, nikoli na technologické experimenty. Dlouhodobě vyhledává spolupráce s dalšími umělci, kromě výtvarného umění se pohybuje také na hudební scéně, kde s Antonínem Koutným tvoří duo Teve.

Jan Šrámek (*1983 v Praze) je animátor, ilustrátor a grafik. Student doktorského studia v Ateliéru intermédiu Václava Stratila na Fakultě výtvarných umění v Brně. V roce 2007 absolvoval stáž v Centru audiovizuálních studií na pražské FAMU. Spolu s Petrem Kocourkem a Jane Žaliem spoluzaložil uměleckou skupinu ANYMADE, která se v pozdějších letech rozrostla o další studenty FaVU (část skupiny se v roce 2009 přetransformovala do podoby grafického studia se stejnojmenným názvem). Spolu s Filipem Cenkem a Magdalenou Hrubou spoluvytváří vizuální podobu elektronického projektu MIDI LIDI. Je vizuální polovinou projektu 1A2V1. Od roku 2007 se podílí na festivalu NEW NEW! jako dramaturg Vjské sekce. Ve své práci se zabývá převážně experimenty s animovaným filmem, vektorovou grafikou, ilustrací a zkoumáním vztahu mezi statickým a pohyblivým obrazem. Vektorová grafika tvoří také základ jeho VJ setů. Od roku 2006 se věnuje VJingu a pod jménem VJ Kolouch se účastnil mnoha domácích a zahraničních festivalů.

Synestezie

Rozšířená percepce nevidomých a slabozrakých
Andráse Blazsek, Martina Blažička, László Kiss a Attila Zérczi
25. červenec – 3. srpen 2012
Kurátor: Lívia Rózsás

vernisáž → út 24. července v 18:00

Výstava → Synestezie je neurologicky podmíněný jev, v němž stimulace jednoho vjemu vede k automatickému vyvolání zážitku vjemu jiného. Nejznámější formou synestezie je samovolná asociace barev a zvuků, jev je však možné pozorovat i na vazbách textu, čichu, tvarů, či hmatu. Umělecká díla ovlivňují různé smysly, v případě výtvarného umění především zrak. To je činí nedostupnými pro ty, jejichž zraková schopnost je omezená, nebo jí postrádají. Svět výtvarného umění však našťastí nesestává jen z vizuálních zážitků. Galerie a muzea stále více zahrnují do expozic díla, která působí na více smyslů, audiovizuální, nebo jen čistě zvuková díla.

Výstava Synestezie nabízí nevidomým a slabozrakým cestu k umění prostřednictvím děl, která absenci jednoho smyslu nahrazují «aktivujícím» účinkem smyslu jiného. Expozice v galerii Školská 28 je však určena nejen pro ně. Vystavená díla jsou volně inspirována tématem synestezie a zrakového omezení a mimo jejich smyslových kvalit také nabízí vidícím návštěvníkům autorské pohledy na život nevidomých.

Výstava představuje práce čtyřech mladých umělců ze střední Evropy: Martina Blažička, Andráse Blazska, László Kisse a Attily Zérczi, kteří díla v některých případech vytvořili ve spolupráci s nevidomými partnerským umělci, nebo dobrovolníky. Výstava byla původně vytvořena pro galerii 2B v Budapešti a v průběhu tohoto roku bude vystavena v Galerii Školská 28 Praha, na Slovensku v Banská Stanica Contemporary Banská Štiavnica a v Polsku v galerii Labirynt Lublin.

Projekt vznikl za podpory Mezinárodního visegrádského fondu a různých organizací na podporu nevidomých a slabozrakých v Polsku, Maďarsku, Česku a na Slovensku.

Onomatopoeia

Sound Location and Aspect Films / Sound Postcards / Maysea

John Grzinich a Emiter

11. – 30. září 2012

Kurátor: Livia Rózsás

vernisaž → po 10. září v 18:00

Výstava → Tři audiovizuální a zvukové instalace představují dva výrazné umělce, sdílející zájem o městské prostředí, přírodní krajiny, zvuk a obraz. Videosérie "Location Sound Films" Johna Grziniche vychází z koncepce site-specific a obohacuje ji o aktuální vývoj v žánrech zvukového umění, performance, terénních nahrávek, improvizace a filmového dokumentu. Autor se zde staví do role aktivního pozorovatele, interpretujícího zvukem a obrazem konkrétní situaci a kontext místa, kde se - vyzbrojen mikrofonom a kamerou nachází. Zaznamenává určitý úhel pohledu na souvislosti mimovolně probíhajících dějů a zároveň vtiskuje dokumentu vlastní pohled, znalosti a zkušenost.

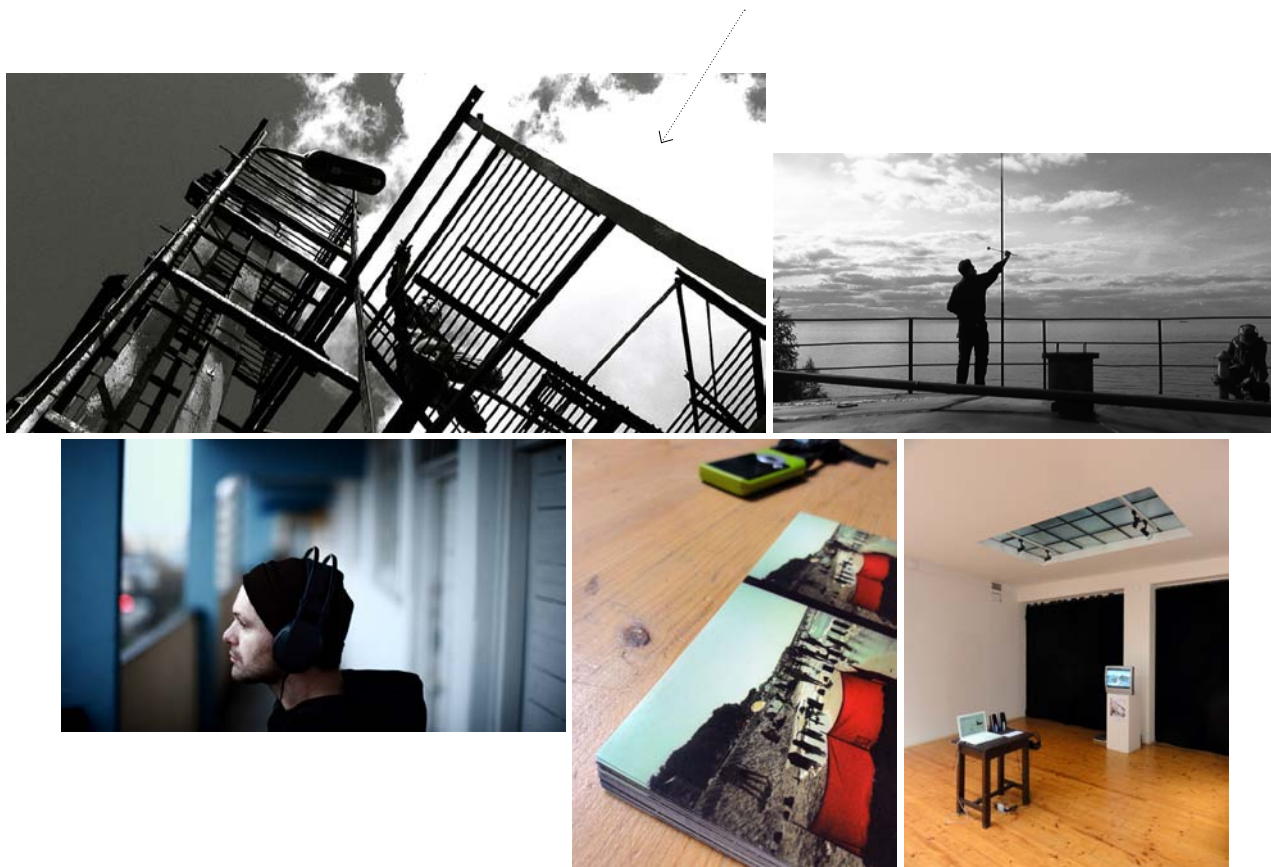
Video-filmy "Location Sound Films" Johna Grziniche vznikly pomocí různých technických pomůcek, někdy ve filmu přítomných, jindy více skrytých, v závislosti na charakteru použité technologie (kondenzátorový mikrofón, kontaktní mikrofón, atd). Většinou jde o dokumentaci tvůrčích dílen New Maps of Time v šesti městech v různých zemích, včetně Prahy.

Zvuková instalace MAYSEA polského umělce Marcina Dymitera vychází z metodologie jazykové analýzy. Tedy z audio-onomatopoeického aspektu řeči, konkrétně z představ o hlasech, nebo zvucích moře. Jak moře vlastně zní? Jaké představy si lidé spojují se slovem moře? Navštívil několik měst na baltickém pobřeží i ve vnitrozemí a porovnal pak získané dokumenty a dojmy, spojené se zvukem moře. Pokusil se i zachytit samotný hudební rejstřík moře, ale skutečným smyslem projektu je stimulovat lidskou představivost. Důležitou součástí aktivit Marcina Dymitera je jeho zájem o mapování městské zvukové krajiny. Prezentace projektu Zvukových pohlednic z Prahy představuje výsledek tříměsíčního rezidenčního pobytu v Otevřených ateliéřích. Proces intenzivního mapování - subjektivního zaznamenávání a rekontextualizace zvukového prostředí v několika klidových oblastech pražských zelených zón a parků je příspěvkem k sonické geografii města. Součástí projektu je další rozpracování konceptu, například přehrávání získaných záznamů v jiném prostředí.

John Grzinich (USA) pracuje od 90 let hlavně v oblasti současné hudby, performance a instalace a koncentruje se na site-specific a žánry práce s akustickým zvukem. Vystavoval a vedl dílny v řadě zemí Evropy, Asie a Ameriky. Působí jako programový ředitel medialabu v MoKS - Centru pro umění a sociální praxi v Estonsku.

Marcin Dymiter aka Emiter (Polsko) je hudebník, improvizátor, skladatel, rozhlasový a zvukový umělec, který ve své práci kombinuje terénní nahrávky, akustické nástroje a elektronický zvuk. Pracuje s elektronickou a improvizovanou hudbou. Spojuje zvuk v lo-fi a hi-fi kvalitě a využívá efekty zvukové interference. Je autorem řady zvukových instalací, rozhlasových pořadů, filmové hudby a performancí a intervencí ve veřejném prostoru. V Praze je na rezidenčním pobytu VARP podpořeném Mezinárodním visegradským fondem.

Na vernisaži bude promítnut černobílý videofilm Johna Grziniche "Sound Aspects of Material Elements", který vznikl z nahrávek mezi lety 2006 a 2009. Koncept, zvuk, kamera, střih: John Grzinich, Na nahrávkách spolupracovali: Patrick McGinley, Jim Haynes, Toomas Thetlof, Maksims Shentelevs, Kaspars Kalnins, Eamon Sprod, Hitoshi Kojo a Evelyn Grzinich - Müssepp.

Koberce, záclony: výhybka

Ivan Palacký & Filip Cenek
5. října – 2. listopadu 2012
Kurátor: Marika Kupková

vernisáž → čt 4. října v 18:00

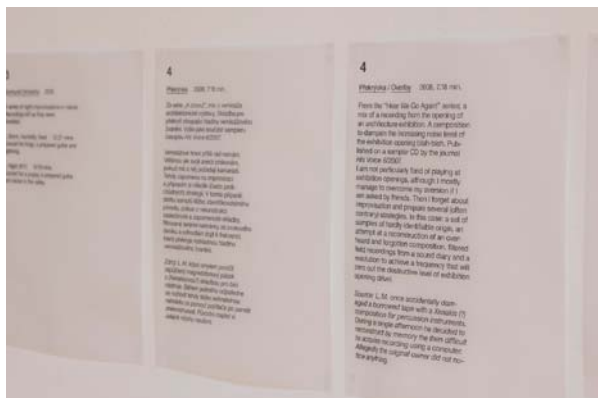
Výstava → Koberce, záclony je původně název pro živý pódiový projekt Ivana Palackého (zvuk) a Filipa Cenka (obraz), na němž spolupracují od roku 2003. Výstava v Galerii Školská 28 je druhým případem převodu této improvizované synergie abstraktních zvuků a obrazů do galerijního nebo spíše „výtvárného“ režimu. (První proběhl před rokem v brněnské Galerii U Dobrého pastýře.)

Výstava je členěna do dvou částí: první je dokumentací, nebo spíše rozložením jejich pódiového projektu do dílčích zvukových a obrazových modulů, které naznačují přeměny konkrétních zdrojových kódů zvuku a obrazu do abstraktních poloh. Druhou částí je instalace Výhybka, pracující s větami, které se v neustále se měnícím pořadí vytrhávají z kontextu a znovu se do něj vrací - což je princip, kterému se věnují Cenek a Palacký od počátku své spolupráce.

V Cenkově a Palackého 2-kanálové instalaci vzniká napětí mezi „všedností“ karuselové mechaniky diaprojektoru a neviditelným technickým zázemím, které si samo řídí vizuální a zvukovou skladbu. Konkrétněji - hlučný projektor pohyblivého obrazu, jehož pohyb spočívá v projekci statických fotografií a textů, je řízen algoritmem programu. Sekvenční projekce fotografií je současně kvazifilmem, který odkazuje ke kanonickému dílu Rampa (La Jetée) Chrise Markera z poloviny 60. let. (Namísto vize konce světa a cestování pamětí je Cenkovo a Palackého vyprávění pointováno „jen“ strojově řízenou náhodou.)

Nabízí se i aktuálně oblíbený odkaz k rané kinematografii v kontextu digitálních efektů. Necyklické, náhodné pořadí diapozitivů znamená, že při každém sledování instalace vidíme novou, neopakovatelnou projekci. Stroj tak paradoxně dodává instalaci efekt performativní dimenze, radikálně řečeno - vrací jí auru originálu.

Součástí výstavního projektu je představení současné podoby koncertního projektu dvojice Koberce, záclony, v němž Palacký a Cenek pracují se spojitým světlem - živá stereo diaprojektorová performance na fotovoltaické nástroje, uvedená v rámci festivalu Babel Prague, který se uskutečnil v Divadle Archa v pátek 5. října 2012. Vystoupí společně s Peterem Grahamem.

Z ladu háv

Jan Šalda

1. října – 31. října 2012

vernisáž → po 1. října v 18:00

Výstava (BÍLÝ NÁSTĚNKA) → Ztišený a dobře ukrytý pozorovatel. Kdesi. V divoké snivé přírodě. Podobně v rušném, špinavě romantickém městě. Vytrvale sleduje nepatrné změny a procesy. Ony zpočátku nepatrné změny, se náhle mohou stát dramatickými, pokud prolétnete celý jeden cyklus Šaldových fotografií během sekundy a změníte tak obvyklou kadenci prohlížení. Drobná hajku opakuje básník s objektivem, Jan Šalda, tak dlouho, dokud si i vy nevěšímete.

Projekt je součástí druhého ročníku Festivalu Fotograf.

Agrosquatting

Jana Doležalová, Štěpán Plátek

6. – 23. listopadu 2012

Kurátor: Pavel Humhal

vernisáž → po 5. listopadu v 18:00

Doprovodný program → Autorská prohlídka výstavy & umění v sadech
čt 15. listopadu 2012 v 18:00

Výstava → Agrosquatting je sociálním činem. Může (ale nemusí) být zjevný. Může mít privátní, do sebe uzavřenou povahu, ale zároveň být veřejným politickým aktem. Může (ale nemusí) být strategií, jejíž základní motivací, nebo strukturou jednání je umělecká forma. Právě v překrývání těchto rovin se ocitá práce Jany Doležalové a Štěpána Plátka, když obsazují prostor opuštěného sadu, když si "přivlastňují" půdu, která je pozůstatkem hospodaření zemědělského družstva.

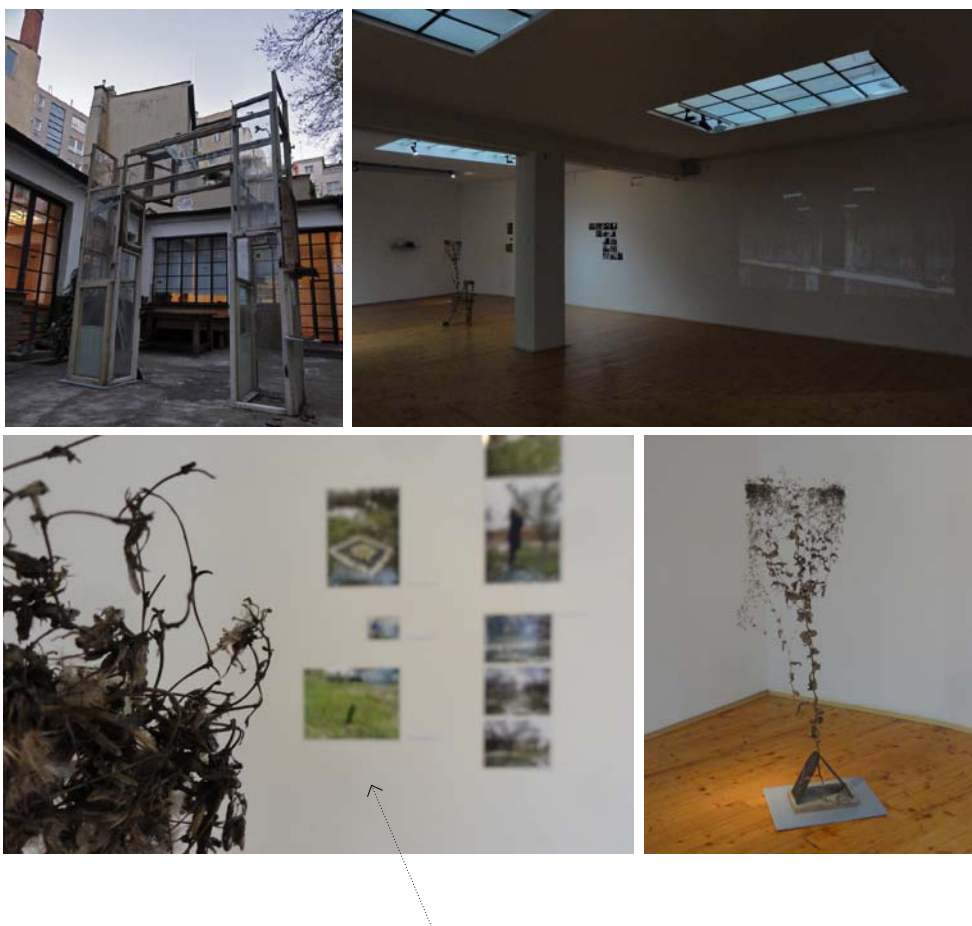
Výstava představuje fotografie sadu a okolního areálu s postupnou proměnou místa, videa z různých ročních období, dokumentaci intervencí v areálu a objekty vytvořené z materiálů a přírodnin pocházejících ze sadu a okolí. Nabízí se otázka, která z pozic je zde aktuální, která lépe naplňuje status této situace. Možná je to proto, že celý cyklus není ještě uzavřen. Zatím jde o přesvědčení, že zde se setkává zájem a instinkt hospodáře s odpovědným vztahem k přírodě a okolnímu světu. Nemusí jít o postoj prvoplánově ekologický. Možná je dvojicí pohyb v opuštěném prostoru přirozený stejnou měrou jako ranní vstávání? Možná ke změně světa stačí vyčistit kousek půdy, zasadit nějakou rostlinu? Avšak přenos reality Sadu do galerie tyto otázky umocňuje, a to, co se jindy může zdát naivní, dostává svůj smysl...

Jana a Štěpán se nestali aktivisty dnem narození, ve škole je neučili, jaký postoj zaujmout v bezvýhodné situaci. To vše se vytváří danou teritoriální a sociální situací a Sad leží nedaleko jejich bydliště. Do struktur instituce vstupujeme tam, kde se nás osobně dotýká.

Kapitalismus vstřebává „vše“, vše transformuje a kontroluje, přetváří k obrazu účelu. Přesto, že je nám od dětství tato užitečnost a užítkovost vštěpována, je samostatné myšlení procesem, který směřuje k osvobození od stereotypních představ, přejatých zkratk, od bagatelizující reakce na nedefinované „neznámé“.

Na příběhu Sadu pracují Štěpán Plátek a Jana Doležalová tři roky. Příběh mi připomněl film Andreje Tarkovského Stalker. V něm sledujeme příběh Profesora a Spisovatele, kteří pod vedením průvodce Stalkera hledají v nebezpečné Zóně východiska a smysl naplnění života. Krajina Zóny se v mnohém podobá našemu Sadu. Stačí špatně vykročit, zlomit větévku a neštěstí je dokonáno. Cesta zpět nevede. To je idealistické vidění dokumentace o pohybu v Sadu. To naturalistické vypráví o lidech pochybného zjevu a nejasné profese, kteří se začali v Sadu objevovat a které tam Štěpán s Janou v posledních měsících potkávali. Možná jsou to hlídači, dočasní správci, ale může jít o příživníky opuštěného místa...

Pod vlivem změněné situace je možnost pokračovat v hostujícím hospodaření časově omezena. Možná dojde k reaktivaci, k převzetí novým vlastníkem, přístup do Sadu bude zapovězen. Pak by se z Jany a Štěpána mohla stát nová dvojice Stalkerů.

Jamie Drouin

Handfuls of Vapor

Site-specific instalace

4. – 18. prosince 2012

vernisáž → po 3. prosince v 18:00

Výstava → Trocha výparů (Handful of Vapor) je minimalistická instalace Jamieho Drouina, který jejím prostřednictvím odkrývá historii prostoru, ve kterém dnes sídlí Galerie Školská 28.

Instalace pomocí nenápadných zásahů do architektury a poetickou aluzí na jeho původní funkci nabízí pohled do minulosti místa. Drouinova minimální intervence porušuje tenkou významovou vrstvu budovy galerie jen do té míry, aby umožnila dočasně znovuobjevení skrytých zvuků a obrazů.

Budova ve vnitřním traktu byla postavena v roce 1939 a řadu let sloužila jako řemeslná výroba pro galvanizaci kovů, což je technologie pokrývání povrchů směsí obsahující zinek a - do šedesátých let - vysoce toxický kyanid). V roce 1999 byla budova rekonstruována a dnes najdeme jen nejasné stopy po jejím původním účelu.

Umělec odstranil skleněné kryty stropních světlíků a tím opticky propojil místnost se skleněnými vikýři. Skleněné výplně jsou v pravidelných sloupcích vyskládané podél zdi a v jinak zcela prázdné galerii je tak naše pozornost upoutána na původní konstrukci architektury, na geometricky uspořádané výšky pohledu na oblohu, sloužící zároveň jako reference na historii budovy. Každý světlík je osvětlen jedinou slabou žárovkou, poskytující možnost prohlédnout si kovovou střešní konstrukci, která je jinak zraku ukryta. Návštěvník je také vystaven neustálému tichému šumu, pomalu přemísťujícímu se prostorem a vycházejícímu z malých reproduktorů namířených ke stropu. Elektronický sykot slouží jako metaforický odkaz na původní chemické vany na elektrolýzu, které stávaly dole na podlaze a z nichž se vypařovaly jedovaté výpary a kondenzovaly se na sklech pěti střešních světlíků.

Jamie Drouin zkoumá zvukové palety elektronického šumu a používá tento materiál jako kompoziční hudební formy. V instalacích a improvizovaných performancích používá většinou malý syntezátor a rádiový přijímač a komponuje tiché skladby, které mohou přeměnit modus vnímání posluchače a zbavit ho stereotypů naslouchání. Drouinovy práce byly představeny na řadě mezinárodních scén včetně: Biennial of the Americas (Denver), Mutek (Montreal), TodaysArt (Hague), Decibel Festival (Seattle), Montréal Museum of Contemporary Art (Montreal), Henry Art Gallery (Seattle), Komunikej (Boulder), La Société de Curiosités (Paris) a General Public (Berlín). Jeho hudební tvorba byla vydána hudebními vydavatelstvími con-V, Oral, Dragon's Eye Recordings, Mutek_Rec, Rope Swing Cities a Infrequency Editions. Spolupracoval například s Crys Cole, Mathieu Ruhlmann, Yann Novak, Skoltz Kolgen, Lance Austin Olsen a Karl Klie. Drouin je spoluzakladatel INFREQUENCY EDITIONS, působí jako kurátor různých kolektivů zvukových umělců a vystupuje jako součást dua DROUIN/OLSEN v projektu s Lance Austin Olsenem.

Instalace byla v Galerii Školská 28 realizována v rámci Drouinova měsíčního tvůrčího pobytu.

Suvenýry z Prahy

Balázs Antal, László Hatházi: Návrh na kubistický produkt

6. – 31. prosince 2012

vernisáž → čt 6. prosince v 19:00

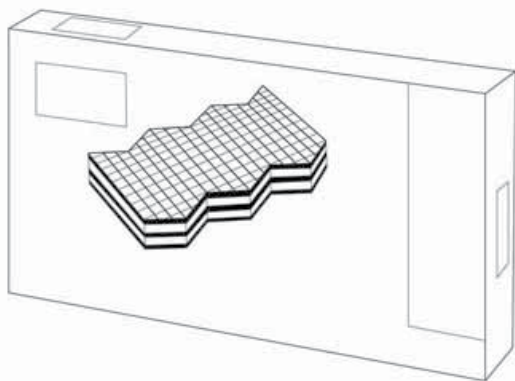
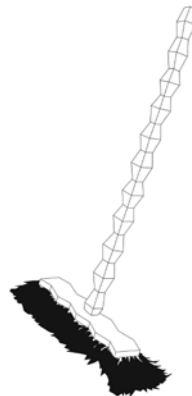
Výstava (BÍLÝ NÁSTĚNKA) → Balázs Antal a László Hatházi se zajímají o pražskou kubistickou architekturu a také o repliky kubistického designu, prodáváného v pražských muzejních prodejnách. Témata české verze umění klasické avantgardy a současného turistického průmyslu vyústilo v koncept návrhu série obyčejných předmětů a realizace prototypu smetáku, který by mohl navrhnout například architekt Pavel Janák.

Český kubismus hrál důležitou roli národního slohu nově vznikajícího Československa po první světové válce. Tento styl byl v pozdějších dobách referenčním bodem mnoha umělců. Stopy jeho tvarosloví lze najít v architektuře, výtvarném umění i designu. Ve své práci se Balázs a László zaměřili na jednoduché každodenní objekty, které reinterpretovali v kubistickém tvarosloví s ohledem na druh výrobku a konstrukční vlastnosti. Navrhují dvě sady produktů: ty, které byly používány na začátku století i dnes, ale chybí v repertoáru kubistických designérů, a dále objekty typické pro současnost.

Balázs Antal a László Hatházi studovali v Budapešti Maďarskou Akademii umění, jako umělecká dvojice v oblasti vizuálního a konceptuálního umění spolupracují od roku 2007. Ve svých projektech vyjímají předměty, nebo symboly z jejich původních souvislostí a přidávají jim nové vrstvy významů.

V Galerii Školská 28 jsou na tříměsíčním rezidenčním pobytu a spojují do plánovaného video filmu nalezené segmenty dokumentárních a hraných filmů, obsahující záběry na pražskou architekturu.

Podpořeno grantem Visegrad Artist Residency Program.

galerie Školská 28 → 2012

koncerty

performance

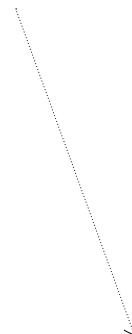
autorské prezentace

projekce

přednášky

dílny

komponované pořady

Nezvaný host

Prezentace knihy

J. Brož, J. Wollner, J. Zálešák

čt 5. ledna 2012 v 18:00

Prezentace → Představení publikace Nezvaný host, která ve třech esejích teoreticky a faktograficky rozvádí projekt oživení výroby tzv. bruselských lustrů. Prezentace se uskutečnila za účasti autorů (J. Brož, J. Wollner a J. Zálešák). Kniha je autonomní součástí stejnojmenného projektu J. Brože.

“Celkový rozvrh Brožova projektu Nezvaný host se na první pohled zdá být transparentní až nekomplikovaný. Autor, který se již delší dobu zaměřuje na reinterpretaci různých projevů umění a vizuální kultury převážně v médiu kresby, si jako další předmět svého zájmu vybral dekory na lustrech, inspirované československým pavilonem na světové výstavě EXPO 1958 v Bruselu. V první fázi budou zmíněné dekory překresleny na strop Galerie Kabinet. V druhé fázi se autor pokusí dosáhnout ve sklárnách v Rapotíně oživení výroby svítidel, jež nesla tyto dekory, zapadající do širokého trendu, pro který se vžil označení „bruselský styl“. Protože představa znovuoživení sériové výroby je utopická, jako realistický cíl si autor klade alespoň vznik „limitované série“ či jak sám říká re-edice lustrů, které tvořily kolekci z bruselského pavilonu.”
J. Zálešák

Publikace vznikla za laskavé podpory Akademie výtvarných umění v Praze. Vydalo Ausdruck Books v roce 2011 jako svou 7. publikaci.

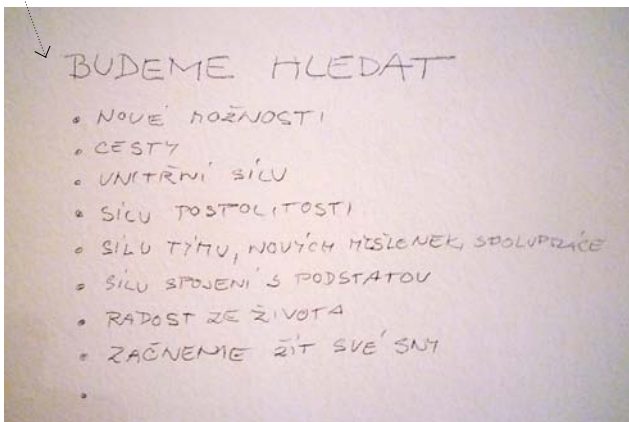
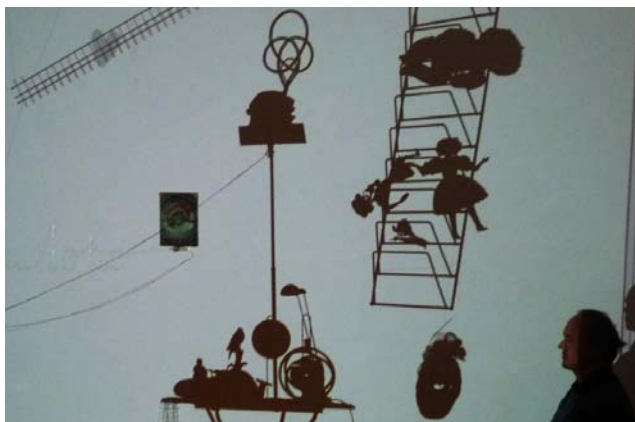

Interpretace

Josef Daňek a Blahoslav Rozbořil

pá 6. ledna 2012 v 18:00

Prezentace → Sociologická interpretace sbírky textů předpovídající budoucnost roku 2012 k výstavě Something about to happen / Co se stane v roce 2012

Technologie kamenotisku velkoformátové litografie

Dílna a prezentace prací Petra Korbelaře

J. Brož, J. Wollner, J. Zálešák

13. ledna–15. ledna 2012

zahájení → čt 12. ledna v 17:00. Koncert: Ondřej Smejkal

Dílna a prezentace → Dílna věnovaná technologii tisku z kamene, v jejímž průběhu se účastníci seznámí s různými technologickými možnostmi litografického tisku a budou si moci prakticky vyzkoušet tisk vlastního malého listu. V úvodu prezentace velkoformátových tisků Petra Korbelaře.

Na dílně bude vysvětlen základní princip této grafické techniky a na pojezdním ručním lisu názorně předveden tisk. Poté dle počtu účastníků namaluje každý svůj malý obrázek na jeden kámen, který společnými silami vytiskneme. Každý účastník dílny si odnese domů svoji originální černobílou litografii. Kurzovné a příspěvek na materiál je 250Kč.

Kamenotisk (litografie - slovo pochází z řeckého slova lithos - kámen, grafein - psát) je tisková technika vynalezená roku 1796 Aloisem Senefelderem. Kamenotisk je metoda tisku především na hladké povrchy. Používá tiskové formy bez jakéhokoliv reliéfu, vystouplého či vyhloubeného. Tisknouce i netisknouce prvky jsou na jedné výškové úrovni. Její podstatou je jemně vyhlazený kámen, druh vápence. Na jeho povrch se ručně mastnou tuší přenese kresba písma nebo obrazu. Namaštěná místa přijímají mastnou tiskovou barvu, jsou to tedy místa tisknouce. Místa netisknouce se navlhčí vodou, aby barvu nepřijímala. Pórovitý kámen přijímá jak mastnotu, tak i vodu. Při výrobě tiskové formy se tedy využívá vzájemné odpudivosti mastnoty a vody. Vynálezcem byl pražský rodák Alois Senefelder. Kamenná deska bývá u velkých formátů i přes 10 cm silná a často se slepuje ze dvou druhů kamene. Strojové desky velkých formátů byly velmi těžké (např. u formátu 80 x 120 váží přes 150 kg). Manipulace s nimi byla velice obtížná. Deska se zakládá pomocí vozíků na fundament kamenotiskových rychlolisů. Před každým naválením barvou a před tiskem se vždy kámen vlhčí. Po vybarvení barvou následuje přímý tisk na papír. Proces vlhčení, navalování barvou a otisku na papír se ve stroji stále opakuje. Kresba musí být na kameni zrcadlově obrácená, podobně jako u knihtiskových forem. V dnešní době tuto techniku používají výhradně umělci k tisku originálních litografií v malých nákladech (30-200 kusů).

Ranní koncert

Kotulán a Korbelař

ne 15. ledna 2012 v 10:00

koncert → Dopolední koncert dua Petr Korbelař a Jan Kotulán (flétna bansuri a klapkodastrová kytara).

Rozložené akordy a složité rytmické cykly přeladované klapkodastrové kytary vytváří místy hypnotický základ, který svými melodickými variacemi umocňuje indická bambusová flétna bansuri. Délka a výběr jednotlivých skladeb závisí na okolním prostředí a momentálním naladění posluchačů a hudebníků. Koncert je součástí dílny litografie a deníků prezentace Korbelařových litografií.

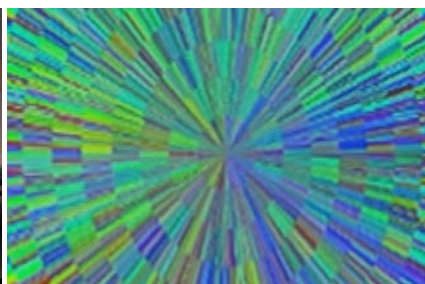
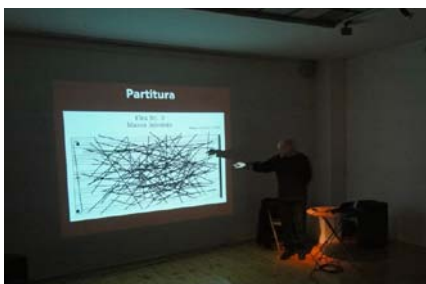
Algoritmické kompozice

Autorská prezentace

Milan Guštar

čt 19. ledna 2012 v 19:30

Prezentace → Večer s hudebníkem a konstruktérem nástrojů Milanem Guštarem u příležitosti vydání jeho nové MC Les funéraires d'un grand homme sourd. Analogové médium nese čtyři skladby Milana Guštara z let 2005-2011, realizované digitálními prostředky programu Csound. Algoritmické kompozice ve zvuku zhmotňují pohledy do světa číselných vztahů, inspirované dílem historických postav jako Pythagoras, Allais, Schönberg, Hába či Cage. Kazeta vychází u vydavatelství Ascarid Records.

Volná improvizace

Enrico Malatesta / Miro Tóth & hosté

pá 27. ledna 2012 v 19:30

koncert → Enrico Malatesta (1985, původem z italské Ceseny) je perkusionista aktivní na poli soudobé, elektroakustické a improvizované hudby. Již od konzervatoře se zaměřuje na orchestrální a sólové hraní, jeho hlavním zájmem je snaha přehodnotit úlohu perkusionisty na základě studia akustických dimenzí a materiálních kvalit perkusních nástrojů.

Kromě vlastních sólových projektů hraje sólový repertoár významných skladatelů 20. století (Cage, Feldman, Stockhausen, Brown). Často hraje s perkusionisty Christianem Wolfarthem a Seijirem Murayamou, mezi další spoluhráče patří Giuseppe Ielasi, Robin Hayward, Tristan Honsinger, Urs Leimgruber, Franz Hautzinger, Eugene Chadbourne aj. Od roku 2007 navíc spolupracuje s divadelní skupinou Teatro Valdoca, různými tanečníky, výtvarnými umělci a performery, vede interdisciplinární workshopy a pořádá koncerty, aby podpořil šíření soudobé hudby ve své oblasti.

Miroslav Tóth je hudební skladatel, performer, saxofonista, teoretik. Více informací v sekci "Tvůrčí pobyty".
vstupné 100,- Kč (studenti 80,- Kč)

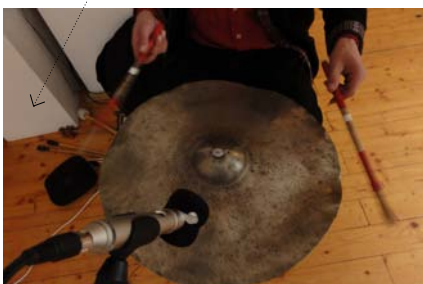
Polychrom Praha Ursound

Hudební novokřtěnecká performance
ne 5. února 2012 v 10:00

Performance → Nedělní protáhlá hudební událost k příležitosti vydání nízkonákladového disku Sounds of Praha (Praha Favourite Sounds) anglickým vydavatelstvím Engravedglass. Jde o otevřený hudebně-dramatický hodinový hotel, do kterého jsou tímto zváni všichni, koho to zajímá. Případní návštěvníci si mohou poslechnout nepřetržitou zvukovo-hudební assembláž mezi 11. hodinou dopolední a přibližně 20. hodinou večerní.

CD obsahuje 25 terénních nahrávek Petera Cusacka, Johna Grziniche, Jez riley Frenche, Miloše Vojtěchovského, Michala Kindernaye, Lloyda Dunna, Stanislava Abraháma, Udo Nolla & Matthewa Sansoma z let 2008 až 2011.

Přímo, nebo distančně budou přítomni během dne například: Petr Vrba, Petr Nikl, Petr Ferenc, Jaroslav Kořán, Tomáš Procházka, John Grzinich, Miloš Vojtěchovský, Lloyd Dunn, Givan Béla, Lenka Dolanová, Michal Kindernay, Martin Janíček, Michael Delia, George Cremaschi, Ken Ganfield, Michal Zbořil, Aleš Zemene, Stanislav Abrahám a případně další.

Arcana

Henry Hills

čt 9. února 2012 v 19:30

Screenlab → Projekce filmů amerického režiséra Henryho Hillse včetně nového filmu Arcana (2011, 32 min).

Výpravná filmová koláž Arcana je sestavená s matematickou přesností podle hudební partitury. 15 sekvencí soundtracku Johna Zorna je sestavno do 254 scén, z nichž každá obsahuje radikálně odlišný obrazový materiál. Hills postupuje ve skladbě intuitivně - vrství a přeskupuje významy, vytváří asociativní spojení univerzálního charakteru mezi významem a vizualitou. Využívá vlastní materiál (záběry střihání, základní přírodní symboliku vody, krajiny, otevřené stepi...) i nalezené archivní záběry, filmové týdeníky, reklamy. Radikálním přeskupováním a asociativním střihem vytváří přesnou mozaiku tmelenou Zornovou nahrávkou The Bribe (1986), která je zároveň hudební poctou gangsterským filmům Mickeyho Spillana.

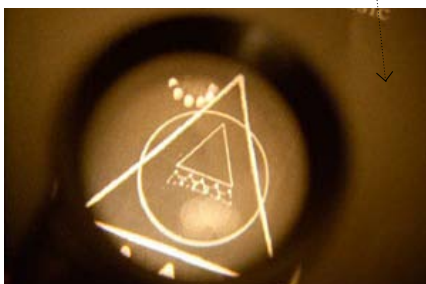
Program:

Arcana (2011, 32 min), Failed States (2008, 10 min), Electricity (2007, 7 min), A New Life (1989/1999, 15 min), Naked City Series (1990-1991, 7 min)

Henry Hills je americký filmař, kurátor a pedagog. Od roku 1975 realizoval více než 20 krátkých experimentálních filmů. V roce 1978 absolvoval filmový obor na San Francisco Art Institute, z této doby pochází i jeho rané filmy - rytmické, po jednotlivých snímcích snímané studie Porter Springs a North Beach Series. Po několika němých filmech natočil v roce 1981 v chlebníkovském duchu portrét básníka a revolucionáře Jacka Hirschmana pod názvem Kino Da!. Tento film zapadá do doby jeho pobytu v New Yorku, kde jeho hlavními tématy byl jazyk, fónická poezie a také spolupráce s improvizací scénou downtownu (John Zorn, Zeena Parkins, Christian Marclay, Tom Cora a další). Koncem 80. let k těmto vlivům přibírá i improvizovaný tanec (např. film SSSS se Sally Silvers, Davidem Zambranem, a d.). S Johnem Zornem pak realizoval i rozsáhlejší experimentální projekt Little Lieutenant (1992) vycházející z revize stejnojmenné písně Kurta Weilla.

Je rovněž autorem řady videoportrétů portrétů amerických avangardních režisérů a umělců pod názvem Emma's Dilemma. V nich prostřednictvím dospívající Emmy Bee Bernstein improvizovaně rozmlouvá s Kenem Jacobsem, Tony Ourslerem, Kenny Goldsmithem, Carolee Schneemann a dalšími.

Filmy Henryho Hillse jsou zastoupeny mj. ve sbírkách Museum of Modern Art, Arsenal Berlin, San Francisco Art Institute, Bard College a další. V letech 1985-88 byl členem rady Film-Makers' Cooperative, byl aktivní jako kurátor a promotér v Anthology Film, Millenium a mnoha dalších místech. V současnosti žije ve Vídni a v Praze, vyučuje na pražské FAMU.

Vybrané filmy

Dani Leventhal

čt 16. února 2012 v 19:30

Screenlab → Autorská projekce a prezentace současné brooklynské filmařky. Dani Leventhal svými deníkovými záznamy balancuje na hraně transcendentnosti a všednosti. Zachycuje všední události kolem sebe, stejně jako momenty vytržení a překročení tabu. Ty později spojuje s archivním videem a přetváří do fascinující mozaiky obrazových asociací

Deníky **Dani Leventhal** zachycují krásu i bolest všedního života. Střídá okamžiky banality i excesivní hrůzné obrazy - v mozaikových montážích přeskakuje mezi obrazy mrtvých zvířat, tanečnic salsy, dokumentů o holocaustu a osobními záznamy denní všednosti. Její tvorba bývá považována za mimořádně zneklidňující balanc mezi přitažlivostí a odporem. Na její filmy je obtížné se dívat, stejně jako je obtížné se od nich odtrhnout.

Elektroakustická improvizace

Franz Hautzinger, Matija Schellander

ne 19. února 2012 v 19:30

koncert → Elektroakustická improvizace jednoho z nejrespektovanějších hráčů současné hudby Franze Hautzingera (skladatel, improvizátor, trumpetista) s dvacetiletou pedagogickou praxí spolu s oceňovaným kontrabasistou a hráčem na elektroniku Matijou Schellanderem.

Franz Hautzinger (1963) studoval trubku na univerzitě ve Štýrském Hradci, ale ochrnutí rtu jej donutilo na šest let zcela přestat hrát. Po přesídlení do Vídně začal objevovat neakademické přístupy k hraní a od roku 1989 postupně vyvinul vlastní specifický styl hraní na trubku. Zprvu hrál v různých větších ansámblech v kruzích okolo Christopa Cecha a Christiana Mühlbachera (Nouvelle Cuisine, Striped Roses), pak spolu s Helgem Hintereggerem nahrál své první CD "Zong of se Boboolink". Velký vliv na jeho vývoj měl desetiměsíční pobyt v Londýně, kde hrál především s Kennym Wheelerem, Henrym Lowtherem, Johnem Russelem a Stevem Noblem. Výsledky londýnských podnětů najdeme v nejrůznějších podobách: v proměnlivé instrumentaci Regenorchester, v kvartetu s Helgem Hintereggerem, Orenem Marshalllem a Stevem Noblem nebo v triu Speakers' Corner s kytaristou Martinem Siewertem a bubeníkem Wolfgangem Reisingerem. V roce 2000 vydal sólovou desku Gomborg, která vzbudila senzaci: představil na ní do té doby neslychaný svět zvuků, jež vyvinul při své hře na čtvrtónovou trubku. Nepoužívá zásadně elektronické zvuky, ale sleduje vývoj digitální hudby na svém nástroji. Poté následovaly spolupráce a nahrávky se slavnými improvizátory jako jsou Derek Bailey, Keith Rowe a John Tilbury, Axel Dörner, Christian Fennesz nebo Otomo Yoshihide a Sachiko M. V posledních letech je pro Hautzingera příznačná zpomalená zvuková mikroskopie, hudební senzualismus nebo souhra s groovovými melodiemi (Regenorchester XI a XII). Franz Hautzinger vyučoval dvacet let na vídeňské univerzitě, je členem berlínského ansámblu Zeitkratzer (od roku 1999) a mimo jiné také přijímá zakázky od Klangforum Wien.

Matija Schellander (*1981) je improvizátor, hudebník a skladatel elektroakustické a instrumentální hudby. Studoval počítačovou hudbu a elektronická média na Univerzitě hudebního a užitého umění ve Vídni a na kontrabas na Vídeňské konzervatoři. Během deseti let své kariéry složil elektronické a instrumentální skladby pro množství nejrůznějších skupin, ke zvukovým instalacím i tanečním představením. Nejvýznamnější jeho projekty jsou např. duo Rdeča Raketa s Majou Osojnik, duo s turntablistou dieb13 anebo Low Frequency Orchestra či kvintet Metalycée. V současnosti přesídlil do Berlína kde čile spolupracuje s tamní početnou improvizací scénou.

Připraveno se spolupráci s Asociací MLOK a za podpory Rakouského kulturního fóra v Praze.
vstupné 90,- Kč (studenti 70,- Kč)

Noise Calypsos

Jiří Suchánek, Michal Kindernay, Guy van Belle

pá 24. února 2012 v 19:30

Screenlab → Dva živé synestetické audiovizuály. Projekt Noise Calypsos Guye van Belle a Michala Kindernaye založený na zvukové a obrazové syntéze a nové sólové představení Jiřího Suchánka.

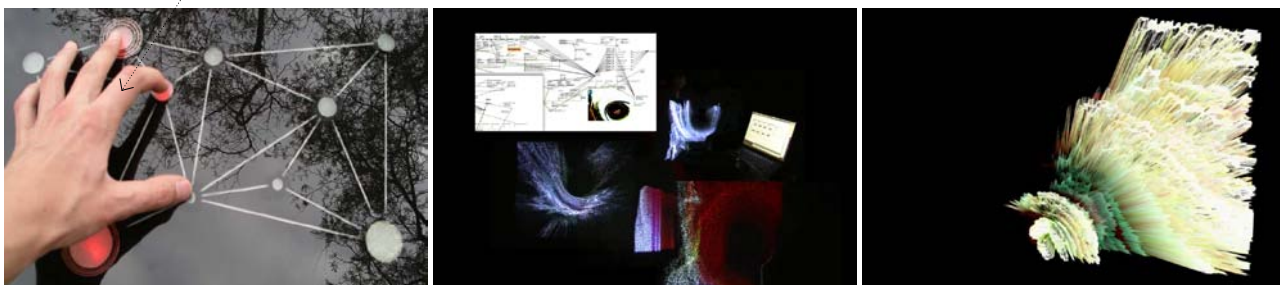
Jiří Suchánek, mj. polovina dua Mateřídouška, se zabývá interaktivitou, environmentem, světlem a zvukem. Ve ScreenLabu představuje nový autorský projekt rozvíjející předchozí realizace zvukového a diodového objektu Medúza, který umístil v rámci projektu Sonicave mj. v jeskyni Výpustek.

Vystoupení bude prvním předvedením (a testem) nového audiovizuálního software-hardware celku, který vznikl pro tuto příležitost: sedm světelných cíhel - sedm tónů ve stupnici. Synchronní syntéza základních barev a základních zvuků. R,G,B = saw, tri, sinus. Zkoumání hranic a možností takto omezené a (zvukově primitivní) arény. Improvizace. Porušování jednoznačného exaktního (byť koncepčně čistého) systému, který mi už teď (16.2.) začíná být nepříjemně těsný... (JS)

Noise Calypso Školská / The Society Of Algorithm

Hudba calypso pochází z oblasti východní Indie. První záznam písně calypso je z roku 1912 a pochází od kapely Lovey's Orchestra. Otroci z Trinidadu a Tobaga původně při práci nesměli mluvit, ale mohli zpívat. V hudbě se používaly texty se šprýmovným obsahem či s komentáři k sociálním otázkám (cosi jako klepy) nebo k politickým osobnostem té doby (nazývané picong), jako způsob sdělování při práci. Po druhé světové válce za americké okupace se hudba opět změnila, tentokrát pod vlivem taneční kultury a ocelových kapel (steel bands). Zpěváci calypso si získali proslulost, nejen na ostrovech, ale i v mezinárodním kontextu. Vzpomeňme na heroická jména z konce padesátých let: Houdini, Atilla the Hun, Roaring Lion, Lord Superior, Lord Kitchener, Bomber a Young Killer. Oblíbencem The Society of Algorithm je snad Mighty Sparrow s jeho ostrou a ironickou kritikou zaměřenou na sociální a politické otázky a americký rasismus. Krátkou historii hudby calypso najdete zde: <http://cct300-f07.wikispaces.com/Calypso+Music>. Society of Algorithm se bude snažit vyrovnat svěžesti calypsa pomocí živé syntézy, založené čistě na hluku. V průběhu performance nebude dovoleno mluvit, ale můžete zpívat a tleskat rukama. A k večeři si dáme rýži a fazole!

givan belá

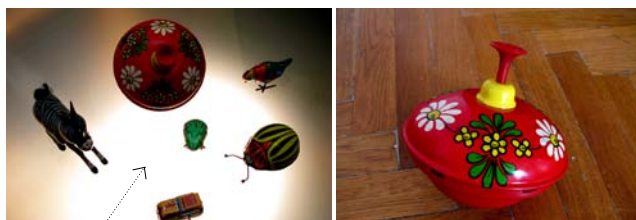
ZvukoHraní s Michalem Kindernayem

Dílna pro děti od 6 do 14 let zaměřená na experimenty se zvukem
po 27. února 2012 v 16:00

Dílna → Přijďte se podívat, jak se může obyčejný stůl proměnit v hudební nástroj. Uslyšíte zvuky různé povahy. Celou řadu vlastních si budete moci vytvořit přímo na místě. Přineste si hračky, nejlépe takové které jezdí, skáčou či se nějak pohybují. Uvidíte, jak se jejich pohyb promění ve zvuky. Přineste si i různé další „nástroje“, jako dřívka, tyčky, paličky, polystyren apod. Společně se naučíme na tyto netradiční nástroje hrát a třeba se nám podaří vytvořit nějakou společnou skladbu, kterou si pak třeba odnesete na cédéčku.

Lektor : **Michal Kindernay**

Michal Kindernay patří k předním českým tvůrcům interaktivního videa. Absolvoval bakalářské studium na Fakultě výtvarných umění VUT v Brně (2004-08) v ateliéru Video u Petra Rónaie a magisterské studium v Centru audiovizuálních studií FAMU. Jeho tvorba se odpočátku odvíjela od intermediálních a multimediálních aplikací videa. Je autorem videoinstalací, videoperformancí a interaktivních aplikací využívajících senzorické vstupy.

Butó se Sumako Koseki

5. března – 7. března 2012

Dílna → Intenzivní workshop butó s paní Sumako Koseki. Na programu je fyzický trénink, objevování a zkoumání stavů těla a mysli překračujících jejich běžný úzus, rozvíjení schopností jejich reflexe, tanec, práce s dechem - cvičení vedoucí k otevření vzpomínek zasutých v našem těle a mysli (viz. „plazí mozek“ - vývojově nejstarší část našeho mozku).

Vhodné pro každého, kdo se zajímá o práci s tělem, o zkoumání a rozvíjení funkcí těla a mysli, vhodné rovněž pro umělce a studenty pohybující se na poli performance, tance, divadla, vizuálních umění, filozofie.

Sumako Koseki je japonská tanečnice a choreografka, studovala tradiční japonská umění a butó - jejími učiteli byli Tadashi Suzuki (divadlo nó, divadlo kabuki v soudobém kontextu) a Isso Miura (butó). Paní Sumako je rovněž dobře obeznámena s východní a západní filozofií a psychologií (studovala na University of Tokyo). Spolupracovala s mnoha významnými evropskými avantgardními umělci (Grotowski, Barba, Leotard, Adrien aj.). V roce 1980 založila ve Francii vlastní taneční skupinu. Její trénink vychází ze starých japonských divadelních technik a bojových umění. Důležitou součástí je i práce s energií Ki a vědomá práce s dechem, které otevírají a prohlubují naši vnímavost. Sumako Koseki umělecky působí a učí v oblastech divadelního umění, performance a tance v Japonsku a dlouhodobě i v Evropě. Od roku 2002 přijíždí do České republiky, kde pořádá workshopy a publikum mělo možnost shlédnout zde i několik jejích přestavení.

Sumako označuje tanec butó jako „tanec na hraně“, kdy výraz a pohyb vzniká ze stavu naléhavosti, tísně a životní potřeby. Odosobněný interpret pak může být poseđen rozmanitými bytostmi a stavy, logický řád se může měnit v chaos, prudkost a křečovitost, vědomý záměr ve spontaneitu, takzvaná lidskost v animálnost. Nikoliv intelekt, nýbrž paměť těla, nás pak může oživovat archetypálními vzpomínkami zakódovanými v lidské DNA.

Rezonance a jazyk

Matthew Goodheart

Tvůrčí dílna, zvuková instalace

10. března – 11. března 2012

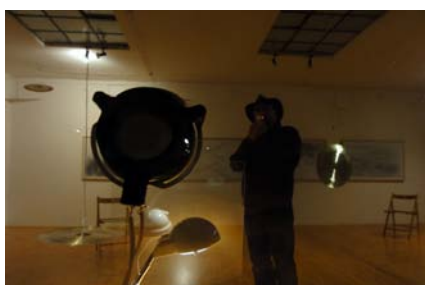
Dílna, instalace → Tvůrčí dílna zaměřená na prostorový zvuk. Zvukové instalace Matthewa Goodhearta (San Francisco) zkoumají vztahy mezi posluchačem a nástrojem. Několik činelů, malých gongů a dalších rezonujících předmětů bude rozmístěno v prostoru galerie. Perkusivní nástroje budou zavěšeny ze stropu a umístěny na místech zvolených podle akustických parametrů místnosti. Jejich rezonující zvuk vzniká v interakci s počítačovým programem, obsahujícím databázi českých slov, které Matthew nahrává během dílny a pobytu v Praze. Dílna volně navazuje na předchozí, která proběhla v Institutu intermédií v Praze.

Dílna je určena pro hudebníky, zvukové umělce, studenty a další zájemce. Předchozí zkušenost s perkusivními instrumenty nebo hudební průprava není podmínkou, účastníci si mohou přinést laptop, předměty, které by chtěli rozeznívat (housle, kytara, činely, gongy, hrnce, pokličky, skleněné předměty, atd, případně pokud mají vlastní transducery, počítačové bedničky). Dílna je zakončena společným koncertem.

Matthew Goodheart je skladatel a zvukový umělec, zabývá se improvizovanou tvorbou. Vystupoval například s hudebníky jako jsou Wadada Leo Smith, Fred Frith, Pauline Oliveros, Gino Robair, Glenn Spearman, Gianni Gebbia, Vladimír Tarasov, a Jack Wright. Vystupuje s hudebním souborem sf SoundGroup. Je zakladatelem a kurátorem festivalu Evolving Door Music, přednášel například na Mills College, Eastman School of Music, Cal Arts, na Conservatory of Coimbra v Portugalsku, nebo na Istanbul Teknikal Univeristy v Turecku. Dokončuje doktorandskou práci na University of California at Berkeley v oboru hudební skladby.

Připraveno se spolupráci s Asociací MLOK a za podpory Rakouského kulturního fóra v Praze.

vstupné 90,- Kč (studenti 70,- Kč)

Videoformes

VJ Rezo + Herytep + Ateliér Performance FaVU VUT Brno
pá 16. března 2012 v 18:00

Performance → V rámci francouzského audiovizuálního festivalu Videoformes 2012 se uskuteční pásmo individuálních a kolektivních performancí studentů Ateliéru Performance brněnské FAUV. Akce budou vysílány do místa konání festivalu ve Francii. Do prostoru Galerie Školska 28 budou internetem vysílána audiovizuální představení probíhající na francouzské straně.

Live stream: <http://www.livestream.com/videoformes>

Dílna hlasové improvizace

& závěrečný koncert Goldbergovy variace & Miro Tóth
17. – 18. března 2012

Dílna, performance → Na první pohled to vypadá tak, že na závěrečný koncert Mira Tótha (hostující umělec galerie v rámci Visegrad Artist Residency Program) by jste měli přijít s parukou na hlavě. Rozhodl se totiž interpretovat virtuozní Bachovo dílo Goldbergovy variace. Johan Sebastian zemřel před 261 lety. Odkaz jeho čembalových variací spočívá v pestrosti skladatelských technik. Nedělní koncert bude mimo jiné i o různorodosti improvizčních technik. Při malém avangardně - antibarokovém tělese (hráči v maskách) se v roli sboru představí polský zpěvák Bartosz Ignacy Wrona a francouzská vokalistka Isabelle Duthoit.

Koncert se propojí s dvojdenní dílnou zaměřenou na rozšířené hlasové techniky, který povede zpěvák Bartosz Ignacy Wrona. Vstupné na workshop 250,- Kč. Maximální počet účastníků je 12.

vstupné 90,- Kč (studenti 70,- Kč)

Proměny lidského těla a písma jako začátek experimentu

Jana Kasalová

Výtvarná dílna pro děti i dospělé s autorkou výstavy STAV

út 20. března 2012 v 16:00

Dílna → Pojdme objevit tvary lidského těla a hledat možnosti hranic jeho vnímání pomocí kresby, koláže, písma a jiných výtvarných technik. Budeme pracovat s papírem, časopisy, tužkami, rudkami a fixami.

Kazuhisa Uchihashi

dílna

23. března – 25. března 2012

Dílna → Japonský kytarista a hráč na daxofon povede třídní dílnu zaměřenou na umění hudební/zvukové improvizace s pracovním názvem "find yourself".

Sólové vystoupení

Kazuhisa Uchihashi

ne 25. března 2012 v 19:30

Performance → Kazuhisa Uchihashi (nar. 1959, Ósaka) hraje na kytaru od svých dvanácti let, po školních pop'n'roll kapelách se začal vyskytovat v jazzových formacích. Od roku 1983 se plně ponořil do explorační volné improvizace. V roce 1990 založil trio Altered States, jež koncertuje dodnes po celém světě. V letech 1994-1997 byl členem Otomových Ground Zero. Hrál v mnoha dalších kapelách: First Edition, EQ, Triopunk, Stereodrom aj. Spolupracoval s lidmi jako Hans Reichel (díky němuž se stal hráčem na daxofon), Fred Frith, Tom Cora, Ned Rothenberg, Barre Phillips, Derek Bailey, Samm Bennett, Steve Beresford, Jon Rose, Zeena Parkins, Elliott Sharp, Eugene Chadbourne, Henry Kaiser, Charles Hayward, Han Bennink, Shelley Hirsch, Franz Hautzinger, Bobby Previte, Wayne Horvitz, Christian Marclay, Carl Stone, Tatsuya Yoshida a mnoho dalších.

Provozuje dvě vydavatelství: Innocent Records (původně Zenbei) a Psycho Records (spolu s Yoshimitsu Ichirakuem, známým i z Prahy z projektu Dora Video). Složil několik skladeb pro film a množství pro divadlo, v letech 1996-2007 organizoval v Ósace festival Beyond Innocence a v neposlední řadě je činným tvůrcem audiovizuálních instalací. Eugene Chadbourne o něm prohlásil, že dokáže vyseknout riffy v různých stylech od rocku po country, stejně jako excelovat ve variacích na jazzové standardy.

vstupné 90,- Kč (studenti 70,- Kč)

Jan Kulka / Georgij Bagdasarov / SeEun Lee, Ken Ganfield, Petr Vrba

čt 29. března 2012 v 19:30

Koncert → Premiéra tria Lee/Ganfield/Vrba (video, elektronika, trubka), výsledek nových experimentů Georgie Bagdasarova s VGA obrazovými chipy a audiovizuální monstrem, inspirované výzkumem Jana E. Purkyně z dílny Jana Kulky.

SeEun Lee, Ken Ganfield, Petr Vrba

Audiovizuální, elektroakustické a mechanické explorace improvizčních vztahů. SeEun Lee používá magnety, nerosty a různé malé částičky hmotných předmětů k tomu, aby převedla zvuky do obrazů. Na druhou stranu Ganfield a Vrba proměňují elektronické (syntezátory) a akustické (dechové nástroje) vlnění v ozvučení magického tance magnetů. Tančí buď spolu, nebo od sebe. Ve velkém měřítku mluvíme o zemské přitažlivosti. V malém měřítku železné pilinky vykreslují vzorce vytvářené magnety. Pomocí polarity magnetů ukazuje Lee vztahy mezi každodenními předměty.

Tvůrce Kouzelné skříňky **Jan Kulka** popisuje toto zařízení jako světelné evangelium dle Jana E. P. - experimentální projekční zařízení volně inspirované pozorováními subjektivních zrakových vjemů. Ty prováděl Jan Evangelista Purkyně na konci 19. století. Proplínající se rotující obrazce vytvářejí v závislosti na množství světla a rychlosti pohybu roztodivné obrazy. Specifikum této projekce je skutečnost, že výsledný vjem vzniká až v divákově hlavě. Každý z diváků má svůj vlastní subjektivní zážitek. Toto unikátní zařízení skýtá jedinečnou možnost dotknout se prostřednictvím hypnotizujících obrazů tajemných míst odkazujících na vyšší principy univerza. Kouzelná skříňka vznikla jako bakalářská práce na Katedře stříhové skladby pražské FAMU. Během projekce je přítomna nejen aluze prekinematografického dění z druhé poloviny 19. století, ale i postupy a přímý odkaz na zkoumání rovin vědomí a podvědomí během 60. let 20. století, kdy pomocí tzv. dreamachines navozovali umělci a vizuální šamani (Bryan Gysin, William S. Burroughs ad.) hypnózu nebo vjemy srovnatelné s užitím psychotropních látek. (zdroj: Mediabáze.cz)

Georgij Bagdasarov se narodil se v Kazachstánu v arménské rodině. Nejprve studoval kybernetiku na moskevské Technické univerzitě, pokračoval ve studiu kompozice na Hudební akademii v Moskvě a svá studia zakončil na Filmové škole v Petrohradu. Svou hudební dráhu započal jako kytarista v psychedelickém punkovém bandu a skrze svět konceptuálního technu dospěl do světa volné improvizace, kterou rozvíjí v instrumentální předmětů nalezených na bleších trzích celého světa. Hraje na saxofon a kytaru preparovanou nalezenými předměty. Nahrával a vystupoval s řadou různých umělců v oblasti jazzu, noise, electronica a dalších hudebních žánrů, byli mezi nimi Richard Deutsch, Jerome Noetinger, Yoshio Mashida, Les Halmes, Dill, Yutaka Makino, DJ Sniff, Nikolay Rubanov, Fitz Ellarald ad. V současné době žije v Praze a dokončuje své doktorské studium na FAMU. V poslední době se zabývá elektronickými obrazy vytvořenými přístroji bez přítomnosti jakéhokoliv média, či záznamu, např. obrazy produkované samotným DVD přehrávačem (DVD Cinematic Darkness), nebo skrze proměny analogového obrazového signálu.

vstupné 80,- Kč (studenti 60,- Kč)

Le Placard festival Praha

Celodenní hudební festival pro galerii, síť a sluchátka
so 7. dubna 2012 v 10:00

koncert → Hrají: Pololanici, Michal Kindernay, Lloyd Dunn, Ken Ganfield, Radio Royal, Petr Vrba, Markéta Lisá, No Pavarotti, Milan Kozelka, Hans Svoboda, a.d.

Festival založil v roce 1999 pařížský hudebník Erik Minkkinen (ze skupiny Sister Lodine a dalších hudebních formací). Od té doby nomádská, síťová - živě internetem vysílaná akce proběhla v řadě měst i vesnic po celém světě. Festival, (během kterého lze poslouchat hudbu ne přes aparaturu, ale přes sluchátka), nabízí soukromé prostředí pro poslech hudby nikoli v izolaci domova, jak je to běžné, ale jako společenskou událost. Nápad vznikl v Paříži v době policejních razíí, kdy bylo složité zajistit prostor pro alternativní hudební akce. Od té doby se festival vyvinul v mezinárodní festival, přes internetové vysílání spojující různá místa. Dnes Le Placard funguje jako rozsáhlá síť, spojující nadšence, hudebníky a pořadatele. U nás se tento festival uskuteční poprvé.

Hudebníci a performeři, kteří mají zájem se festivalu zúčastnit se mohou zaregistrovat na www.leplacard.org, počkat na potvrzující e-mail a zapsat se do časového harmonogramu, rozděleného na půlhodinové úseky.

Festival **Le Placard** nemá pevnou dramaturgii ani hierarchii, pořadí je ponecháno na účinkujících, kteří je určí zápisem, účast je zdarma. Každý, kdo chce přispět živým vystoupením může zapojit, (nebo pokud to není nutné, nezapojit) - svoje vybavení a hrát. Technická omezení daná charakterem sluchátkového festivalu k účasti nicméně předurčují především komorní elektronické a akustické hudební žánry.

Všechna vystoupení budou živě vysílána obrazem i zvukem a budou dostupná nejen rostoucí "placard komunitě", ale i každému, komu by stálo za to poslouchat.

Většina vystupujících i posluchačů bude přítomná v prostoru Školské 28, kde díky systému sluchátek bude kontemplativní, klidná atmosféra. Festival Le Placard vítá pochopitelně také vzdálené posluchače a vystupující, kteří se po zaregistrování s pomocí jednoduchých instrukcí, které obdrží e-mailem, k akci připojí prostřednictvím internetu.

Připraveno ve spolupráci s kulturním čtrnáctidníkem A2 a dřímajícím rádiem lemurie taz.

Bernhard Gál

Koncert a přednáška rakouského hudebníka, muzikologa a zvukového umělce v IIM
út 17. dubna 2012 v 18:00

Koncert, přednáška → Rakouský umělec, skladatel a muzikolog Bernhard Gal (Gál) se věnuje rovným dílem soudobé hudbě, instalacím a intermediálním projektům. Kombinuje média zvuku, světla, objekty, prostorové koncepty a videoprojekce. Jde převážně o site-specific díla a zabývá se vnímáním. Skládá hudbu pro (elektro)akustické nástroje a hraje na laptop. Cestuje po celém světě a spolupracuje s různými umělci - vedle hudebníků, jako jsou Tung Chao-Ming, Kai Fagaschinski, Jennifer Walshe a Belma Bešlić-Gal, také s japonskou architektkou Yumi Kori („audio-architektonické instalace“).

Zájem o hudbu a (zvukové) umění rozvíjel Gal přibližně od čtrnácti let. Vystudoval zvukové inženýrství a muzikologii na Vídeňské univerzitě. Po ročním rezidenčním pobytu v New Yorku (1997-98) se zaměřil na skladatelskou a uměleckou činnost. Provozuje vydavatelství Gromoga a umělecky řídí rakouskou iniciativu sp ce. Od roku 2006 také organizuje festival "shut up and listen!", zaměřený na hudbu a sound art. Vyučuje v Berlíně a Salzburgu a pořádá přednášky a workshopy. Účinkoval již na mnoha mezinárodních festivalech (Wien Modern Vienna, MaerzMusik Berlin, Sonambiente Berlin, Donaueschinger Musiktage, Nuova Consonanza Rome, MATA Festival New York, Soundfield Chicago, Mutek Montreal, Musicacoustica Beijing, FILE São Paulo). Obdržel několik ocenění a vydal přibližně 30 nahrávek. Kromě dalších dokumentů stojí za zmínku shrnující kniha dokumentující Gálovy intermediaální instalace od roku 1999, kterou vydalo německé nakladatelství Kehrer Verlag Heidelberg.

Připraveno ve spolupráci s Institutem intermédií na ČVUT a Rakouským kulturním fórem v Praze.

Večer Mediabaze.cz

Vojtěch Fröhlich

čt 19. dubna 2012 v 19:30

Přednáška → Zejména dva výstavní projekty z března tohoto roku představí během diskuze Vojtěch Fröhlich (1985). Autor absolvoval tři roky na Katedře fotografie (FAMU), v současnosti je studentem ateliéru Tomáše Vaňka na pražské AVU. Pro Fröhlichovu tvorbu je typická kombinace soustředění a přesnosti během akcí nebo tvůrčího zacházení s rozličnými médii. Součástí diskuze bude i projekce několika záznamů z performance.

Moderuje Martin Mazanec

Říkáni s Petrem Niklem

Zvukově-recitační dílna pro děti (i dospělé) s Niklovou hravou poetikou.

ne 22. dubna 2012 v 14:00

Dílna → Petr Nikl je všestranný umělec realizující svou bohatou představivost formou obrazů, performancí, zpěvu, divadelních představení, grafiky a nejrůznějších kombinací tradičních uměleckých forem. Dosavadní Niklova činnost obsahuje i kurátorskou aktivitu, divadelní režii i dirigování orchestru. Ve svých performancích používal Nikl od počátku zvuk, a to buď zvuk různých kuriózních zařízení, nebo zvuk svého hlasu. Pozdější performance jsou provázeny zpěvem. V roce 2004 nahrál Petr Nikl spolu s hudebním tělesem Lakomé Barky album Nebojím se smrtihlava, v roce 2006 dvojalbum Přeslenec a v následujících letech další dvě hudební alba. Na Mozartovu skladbu inscenoval filmový loutkový balet.

Niklova tvorba je provázena sociálním zájmem a hledáním aktuálního smyslu současného umění. Je jen přirozené, že jeho talent jej přivedl k lidské hravosti jako oblasti, na kterém si současný umělec rozumí s veřejností. V roce 2000 navrhl a realizoval velkou kolektivní výstavu „Hnízda her“ v pražském Rudolfinu, která vyvolala mimořádný zájem návštěvníků. Pokračováním této koncepce byl projekt české expozice na Světové výstavě v Aichi v roce 2005 a výstava Orbis Pictus v Českém centru v Paříži v roce 2006. Posledním interaktivním projektem byla velká výstava "Play" na konci roku 2010 v pražském Mánesu.

Temperovaná města a zvukové zpravodajství

Peter Cusack

Setkání s britským hudebníkem a zvukovým umělcem

po 23. dubna 2012 v 18:00

Prezentace → Projekt "Favourite Sounds" Petera Cusacka mapuje, co vnímají lidé v Berlíně, Londýně, Praze, nebo Pekingu jako příjemné, pozitivní zvukové prostředí. Jejich odpovědi tvoří základ rozsáhlého digitálního zvukového archivu vědomostí o městech a naznačují, jak se různí lidé v nich cítí.

Peter Cusack provádí tento umělecký a mezidisciplinární výzkum od roku 1998 a v posledních měsících se věnoval díky stipendiu DAAD hlavně svému výzkumu zvukové krajiny v Berlíně a v Německu.

Poslední projekty - "Thames Estuary shipping" a "Garzweiler brown coal mine" jsou také založeny na terénních nahrávkách a prozkoumávají místa, s ekologickou zátěží. Budou diskutovány také spojitosti mezi metodologií projektu favourite sounds a zvukovým zpravodajstvím. Zvukový, nebo sónický žurnalismus je cosi jako zvukový ekvivalent fotožurnalismu. Je založený na myšlence, že všechny zvuky, nejenom ty spojené s řečí, nesou v sobě důležitou a podstatnou informaci jak o místě, tak o událostech. Informaci, která má jiný charakter, ale je komplementární k médiu vizuality a jazyka obecně. Řeč zde není odsunuta do pozadí, ale dochází spíše k postupné rehabilitaci celého univerza dalších, tzv. ambientních zvuků.

Tématem diskuze se zvukovými ukázkami a snímky bude srovnání zvukového prostředí v Praze, Berlíně a Londýně a z dalších míst, kterými se Cusack několik let zabývá ve svém projektu "Sounds From Dangerous Places".

Peter Cusack je londýnský umělec, pedagog a hudebník, člen CRiSAP (Creative Research in Sound Art & Performance) a spoluautor konceptu Oblíbené zvuky Prahy a autor projektu Favourite sounds.

Piča z hoven

Live a/v projekt pro galerii Školská 28

čt 26. dubna 2012 v 19:30

Koncert → Audiovizuální seskupení z okruhu brněnské FaVU Piča z hoven připravilo zvláštní koncertní projekt pro ScreenLab galerie Školská 28. Soubor mimo názvu, který na plakátech vždy zaujme, proslul zejména díky romanticko-elektro-psychedelickým hudebním atmosféram a brilantní videoprojekci, což je také jeden z důvodů, proč je uvádíme v sérii ScreenLab. Koncertní videa PZH (autor Petr Šprinc) využívají estetiky zašlých médií, negativního obrazu, všemožných vad obrazu a nezřetelností - jakoby vypůjčených z německého experimentu 80. let. Ty kombinuje s ikonickými animovanými obrázky, jevištní scénografií a maskami, které naopak vychází z kulturního prostředí brněnské školy. Znovu tak s uvolněnými a ironickými komentáři nečekaně přitažlivým způsobem recykluje "estetiku zašlosti".

PZH je označována ze jeden z největších hudebních objevů loňského roku a aktuálně vydala nové album s názvem Doom na kraji lesa.

vstupné 80,- Kč (studenti 60,- Kč)

Revue Prostor Psychodelia

Křest nového dvojčísla Revue Prostor věnovaného rozšířeným stavům vědomí a krizi 2012
čt 3. května 2012 v 18:00

Křest → O Stanislavu Grofovi a proměnách vědomí na Máchově poutnické cestě promluví PILGRIM. Jak se vaří a pije ayahuasca prozradí GNOSIS. Psychedelickou báseň Džindžeridu s hudebním doprovodem přednese Pavel Zdražil. Ukázkou ze svého filmu okomentuje Viliam Poltikovič.

Pojem rozšířeného vědomí je příbuzný s pojmy alternativní stavy vědomí, nebo mystická zkušenost, i když poslední z nich vyjadřuje jen jeden druh rozšířeného vědomí. Jak je již z adjektiva „rozšířené“ patrné, jde tu o překročení jistého rámce vědomí, rozšířené vědomí je vědomí překračující empirické rámce fenoménu vědomí, je to tedy vědomí vystupující mimo rámec jeho běžných, empiricky známých, každodenních forem. Je to, tak říkajíc, transcendentální vědomí. Řada jeho forem, označovaných souhrnně jako mystické zkušenosti, nebo zážitky, byla známa již celá tisíciletí ve všech kulturách.

Živý hudební doprovod k filmu Die Strecke (Max Neufeld, 1927)

Alexandr Vatagin, Fabian Pollack
pá 11. května 2012 v 20:00

Koncert, projekce → Doprovod hrají Fabian Pollack (kytara) a Alexandr Vatagin (violoncello a elektronika). Fabian Pollack a Alexandr Vatagin se pohybují mezi žánry jako ambient, hluk a jazz. Fabian Pollack působí v kapelách Nifty's, Zur Wachauerin a spolupracuje s tanečníky, výtvarníky, spisovateli. Alexandr Vatagin žije ve Vídni, hraje v kapelách Port-royal, Tupolev, Slon, Werner Kitzmüller trio a angažuje se v dalších intermediálních projektech. Jako hudebník i vydavatel se pohybuje na pomezí mnoha hudebních žánrů, od elektronických experimentů po písničkářství, od improvizace po rock, od jazzu po taneční hudbu. Vede vídeňské hudební vydavatelství Valeot Records.

Připraveno ve spolupráci s asociací MLOK a Rakouským kulturním fórem v Praze.

vstupné 80,- Kč (studenti 60,- Kč)

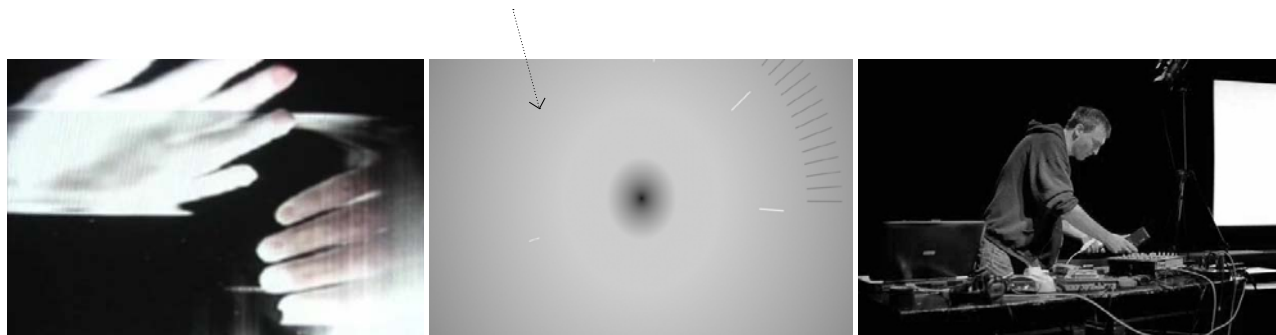
Outer Scan / Zenial, VJMB

po 14. května 2012 v 20:00

Screenlab → Outer Scan je duo Kateřiny Bílkové (scanner, live video) a Fabiana Scharpfa (elektronika, prostorový zvuk). Spolupráce, která vznikla v rámci společné dílny v Kolíně na Rýnem, vyústila v audiovizuální představení využívající scanner a tělo jako základní vizuální nástroj. Samotné skenování je pomocí kontaktních mikrofonů a senzorů zdrojem i pro zvukovou kompozici, která je zpětně prostřednictvím zvukové analýzy přenášena do obrazu. Skenování svršků, s tělem souvisejících předmětů a těla samotného přináší do jinak těžkopádného procesu elektronického čtení obrazu témata fyzické performance a koexistence techniky, člověka a elektronických procesů.

Zenial (Lukasz Szalankiewicz) je polský zvukový umělec, historik soundartu a kurátor současné elektronické hudby. Více v sekci "Tvůrčí pobyty".

VJMB je akronymní název VJ-ského projektu Martina Blažička zaměřeného na výzkum stroboskopického efektu v prostředí živého audiovizuálu.

Dílna elektronické hudby pro děti

s Markétou Lisou, Janou Matulovou a Tomášem Dvořákem
so 19. května 2012 v 13:00

Dílna → Přijďte si vyzkoušet hru na různé elektronické i akustické, hudební i nehudební nástroje. Naučíme se nahrávat jednoduché zvuky, pouštět je ve smýčkách, efektovat je pomocí jednoduchého sampleru a používat během živého hraní. Budeme hrát a zpívat, poslouchat zvuky, nahrávat je a skládat z nich písničky. Vítáni jsou hudebníci i nehudebníci, hráči na různé, melodické, harmonické i rytmické nástroje, zpěváci i kdokoli, koho baví hrát a poslouchat. Pokusíme se společně vytvořit a nahrát písničky, které si odnesete domů na cd a třeba dáme dohromady i kapelu! Přineste si různé nástroje, které najdete doma, mohou to být klasické nástroje, bubínky, píšťalky, dřívka, ale i různé pohyblivé hračky nebo jen předměty z materiálu, který vydává zajímavý zvuk.

Těšíme se na Vás! Jana, Markéta a Tomáš

Markéta Lisá je umělkyně, hudebnice a šperkařka, která se zabývá experimentálním videem, hudbou až po produkci subtilních kovových šperků. Můžete ji vidět třeba ve skupině Dva nebo Audiofenky.

Tomáš Dvořák alias **Floex** se věnuje mimo jiné také hudbě, výtvarnému umění, grafickému designu, interaktivním instalacím. Hráč na klarinet začal postupně experimentovat s elektronickými nástroji a sám svou hudební tvorbu popsal jako spojení jazzu, elektroniky, filmové hudby a poslechové hudby. Zabývá se propojením akustických a elektronických nástrojů. Je členem kapely Floexí band.

Vytvořil hudbu pro flashovou hru Samorost II (Amanita Design), která vyhrála cenu za nejlepší webové dílo na festivalu Net Festival v Soulu a cenu Flesh Forward Award v kategorii původní zvuk (2006).

Hlas, zvony a Orloj snivců

Llorenç Barber, Montserrat Palacios

Koncert současné hudby. – Kostel sv. Jana Křtitele Na prádle, Praha 1
po 28. května 2012 v 20:30

koncert → Španělský skladatel experimentální hudby, performer a muzikolog Llorenç Barber ve své tvorbě používá alikvótní zpěv, improvizaci, zvony, zvukovou poezii. Při jeho hudebních performancích znějí kostelní zvony, ohňostroje, nebo sirény. Je organizátor celonočních pouličních happeningů, kterých se účastní stovky hudebníků.

Vystupuje například s Fátimou Mirandou ve skupinách jako je Flatus Vocis Trio, nebo s Taller de Música Mundana.

Montserrat Palacios je mexická etnomuzikoložka, semioložka a zpěvačka.

Orloj snivců je hudební nástroj (variabilní zvuková instalace) nalezených kovových objektů, umístěných na polystyrénových rezonátorech. Vystoupí Jaroslav Kořán a Michael Delia.

S laskavou podporou Cervantes Institut Praha.

vstupné 90,- Kč (studenti 60,- Kč)

10. výročí Radioateliéru

Paraneuro / Boca Loca Lab / Křest knihy Zvukem do hlavy a CD rAdioCUSTICA 2011 selected
pá 1. června 2012 v 19:30

Koncert, vysílání → Završení první dekády pořadu Radioateliéru je symbolicky připomenuto dvěma performancemi a dvojitým křtem.

V první části večera vystoupí mezinárodní improvizáčnické trio Paraneuro, jehož tvorba zazněla v PremEdici Radioateliéru v únoru roku 2005. Vystoupí fenomenální finský hráč na křídlovku, který je součástí tohoto uskupení - Jarmo Sermilä. V triu jej doprovodí Miroslav Posejpal (1952, violoncello, elektronika) a Alex Švamberg (1961, sampler, kovy, perkuse, elektronika)

V druhé polovině večera se uskuteční vokální performance experimentální skupiny Boca Loca Lab. Uměleckým vedoucím je Jiří Adámek, scénárista a režisér, který je spjat zejména s prvními roky existence Radioateliéru. Mezinárodními cenami ověřená skupina herců a hudebníků předvede vokální performance s hlasy Venduly Stichové, Pavola Smolárika, Jana Matáska a Petra Vančury, laptopovou elektroniku realizuje Micoláš Růžička.

Dvojitý křest ve spolupráci s časopisem HIS Voice, který bude ve svém červnovém vydání obsahovat už tradiční sampler vybraných premiér PremEdice Radioateliéru - album rAdioCUSTICA 2011 selected.

Zároveň budeme křtít knihu - ojedinělou publikaci, která vznikla u příležitosti desátého výročí Radioateliéru a to ve spolupráci Českého rozhlasu a Nakladatelství AMU.

Antologie **ZVUKEM DO HLAVY** obsahuje pohledy jedenadvaceti umělců, kritiků, kurátorů a teoretiků na spletité vztahy současných akustických umění.

1. června 2012, 19:30, Školská 28, Praha 1

9. června 2012 (záznam): Český rozhlas 3 - Vltava, 0:05 - 1:00

vstupné 50,- Kč

Jérôme Noetinger, Xavier Quérel / Marcus Bergner, Marek Bouda

Projekt dvou členů legendárních francouzských Metamkine: Jérôma Noetingera a Xaviera Quérela a nový sound-poetry-film projekt Marcuse Bergnera a Marka Boudy
čt 7. června 2012 v 20:00

Screenlab → Před a po představení se podává francouzská česneková polévka s bílým pečivem připravená Marcusem Bergnerem.

Členové Metamkine Jérôme Noetinger - Xavier Quérel vystoupí se sólovými sety a společným duem. Quérel při této příležitosti představí miniaturizovanou verzi projekce na plátno o velikosti stránky A4.

Skupina **Metamkine** existující již od roku 1987 byla jedna z prvních na vlně živých 16mm filmových projekcí "expanded cinema". Trio Metamkine (trio ještě doplňuje filmař Christophe Auger) jsou dlouhá léta naprostou klasikou žánru a stále vyhledávaným interpretem většiny mediálních festivalů. Zabývají se specifickou kvalitou filmové projekce - film promítají z několika zdrojů, překrývají a vrství obrazy na plátně, skládají efemérní obraz z jednotlivých světelných záblesků. Narodil od řady jiných obdobných seskupení pracují na samé hraně světla a tmy - obraz nepromítají, ale skutečně improvizovaně komponují. Velkým zájmem Metamkine je samotná materialita filmu a alchymistické procesy na povrchu média. Filmy trikově zpracovávají ve vlastním MTK studiu v Grenoblu, vybaveném pro složité trikové metody kopírování a experimentální chemie. Obrazová magie fantaskních obrazů v jejich případě směřuje k unikátním zážitkům vidění: stroboskopické záblesky a doznívání zrakového vjemu nám evokují obrazy, které skutečně na plátně nejsou, ale vytváříme si je díky schopnostem oka sami. K tomuto bodu spěje i práce se světelným jasem projekce. Neoslňují prvoplánově agresivní projekci - naopak se pohybují v celém spektru naprosté tmy a oslňujícího světla. Využívají tak naši schopnost zrakového soustředění ve tmě a paradoxně docházejí k ještě intenzivnějším vizuálním zážitkům. Skupina funguje na improvizacním základě s hudebníkem Jérômem Noetingerem (pásky, elektronika) jako skutečný "band", ve kterém je úloha obrazu a zvuku rovnocenná. Okamžiky zvuku a obrazu volně vystávají v čase v duchu pravidel volné improvizace společné audiovizuální skladby. U nás vystupuje skupina potřetí - naposledy sklídl soubor frentické ovace v divadle Archa v roce 2000.

Marcus Bergner (nar. 1956) je australský experimentující filmař, performer a autor fónické poesie. Zajímá se o průniky literárních a filmových forem a o archetypální koncepty oživování-animace. V Praze je Bergner znám hlavně jako člen melbournské skupiny Arf Arf (spolu s Frankem Lovcem a Marisou Stirpe) tvořící od poloviny 80.let filmy a performance založené na jazykových poetických hrách a improvizaci. V současnosti se věnuje také kreativnímu vaření a souvislostem mezi pokrmy a vysokou literaturou. V aktuálním projektu, ve kterém spolupracuje s režisérem a kytaristou Markem Boudou, využívá archivní pásky natočené se skupinou Arf Arf v 80. letech a handmade filmy Lee Smithe. Původní záznamy doplňuje improvizovaným čtením a dalšími akustickými vstupy na scéně.

Vomit cut-up karaoke & nestabilní systémy

Mario de Vega a Victor Mazón + host Petr Ferenc
pá 8. června 2012 v 19:00

Koncert → Koncert současné elektroakustické hudby dvojice Victora Mazona a Mario de Vegy v rámci projektu Botana Mexicana Festival, který připravila organizace Exchange Committee MEX-CZ.

Mario de Vega, který žije a pracuje v Berlíně a Mexico City, zkoumá svými akcemi, konstrukcemi objektů a tvorbou elektronických nástrojů vztahy mezi materialitou zvuku a dislokací informací. Prostřednictvím procesů a objektů, které jsou fyzicky, nebo konceptuálně spojené se zvukovým univerzem hledá příčiny a důsledky, ovlivňující způsoby jak konstruueme naši podobu skutečnosti. Iniciační události a jejich důsledků tematizuje estetické i společenské kontexty. Jeho zájem se soustřeďuje převážně na posuny mezi jevy stability, selhání, simulace a zranitelnosti. Používá široké spektrum současných médií včetně site-specific intervencí, akcí, fotografie, videa, sochy a zvukové instalace. Koncertoval a vystavoval při různých příležitostech, včetně festivalů, galerií a muzeí v Evropě, Mexiku, USA, Kanadě, Rusku, Jižní Koreji, nebo Japonsku.

Umělecká činnost **Victora Mazona** ze Španělska se pohybuje v prostoru mezi experimentem a materializací konceptů v podobě fyzických objektů, reagujících prostřednictvím nestabilních uspořádání na své přirozené okolí.

Botana Mexicana je umělecký nezávislý projekt iniciativy Exchange Committee MEX-CZ, na němž se podílejí Theater NOD, Divus, Galerie Školská 28, Jedefrau, Handa Gote, Institut intermédií, Mexické Velvyslanectví, National Coordination of Dance of Mexico, National Fund for Culture and Art of Mexico a Teatro Línea de Sombra.

SNUFF: Sonifikace bezdrátových sítí

Dílna bezdrátové telekomunikace
Lektoři Viktor Mazon a Mario de Vega
ne 10. června 2012 v 10:00

Dílna → Snuff je workshop, připravený ve spolupráci s Handa Gote a je součástí festivalu mexického současného umění botanamexicana.cz. Je zaměřen na téma bezdrátové telekomunikace, hlavně okolnosti přenosu dat a nebezpečí jeho deformace a zneužitelnosti. Účastníci budou pod vedením obou lektorů společně konstruovat unikátní elektronické přístroje, zesilující (sonifikující) bezdrátový internetový provoz dat, přenášených například prostřednictvím sítí bluetooth, mobilních telefonů, mikrovlnných a dalších elektronických nástrojů ve spektru 2.4 Ghz. Během dílny budou zmíněny a vysvětleny okolnosti týkající se zneužití a možnostech odposlouchávání, nebo rušení těchto sítí.

Dílna je určena pro maximálně 15 účastníků. Předchozí zkušenost z elektronikou není podmínkou. Účastníci si mohou odnést nástroje, které během dílny postaví.

<http://r-aw.cc> je platforma operující v Berlíně a Mexico City. Specializuje se na průzkum oblasti korupce dat, propagandy, designu, skrytých signálů, jejich amplifikace a psycho-akustikou, formou kolektivních procesů, site-specific intervencí a publikování informací v širokém spektru formátů.

Lejscí, modřinky a modřiny

Diskuze k tématům projektu Trace the Tweet
čt 14. června 2012 v 17:00

Diskuze → Účastníci: Claudia Mongini, Jana Doležalová a Štěpán Plátek, Jiří Zemánek, Vít Zavadil, Radan Haluzík a Liz Rymland. Moderuje a úryvek z textu Václava Cílka přečte Miloš Vojtěchovský.

Claudia Mongini žije a pracuje ve Vídni. Studovala fyziku na Turínské univerzitě a pokračovala postgraduálně v oboru biofyzika, filosofie a výtvarné umění na vídeňské univerzitě. Pracuje s médii videa, instalace, používá objekty a text. Jako konceptuální umělkyně se zajímá o vztahy mezi vědou a uměním, teorií chaosu a biopolitikou.

Jiří Zemánek studoval dějiny umění a etnografii. Po roce 2000 se těžiště jeho zájmu přesunulo od monografických výstav k interdisciplinárním projektům, zaměřeným na přesah umění do oblasti hlubinné ekologie a filosofie vnímání, geomancie, spirituality a vědy, spojených s otázkou proměny paradigmatu a vzniku nové integrální (holistické) kultury. Této problematice věnoval tři své poslední výstavy: Divočina / příroda, duše, jazyk, Ejhle světlo / světlo mezi uměním, spiritualitou a vědou a Od země přes kopec do nebe.

Radan Haluzík je sociální antropolog. Zabývá se vztahy estetiky a politiky, filmu, umění a společnosti, estetiky postmoderního nacionalismu, zobrazování přírody a divočiny a sociálním životě věcí, města a krajiny. Vystudoval biologii a ekologii na Přírodovědecké fakultě UK. Sociální antropologii pak studoval na IZV UK a Stanford University v USA. Predoktorandské studium absolvoval na Centre for the Study of Nationalism na Central European University. Doktorandské studium a PhD získal v Anglii na University College London. Kromě na FAMU přednášel na Fakultě humanitních studií UK, New York University v Praze, CERGE-EI (UPCES), Fakultě sociálních věd UK a Přírodovědecké fakultě UK. Ve svém terénním výzkumu se nejvíce zaměřuje na současné etnické konflikty.

Jana Doležalová a Štěpán Plátek se zabývají zvláštní formou bioumění pod názvem Agrosquatting, což je dlouhodobý projekt obou umělců. Agrosquatting není striktně definován, je ohebný a proměnlivý. Kostrou projektu je zanedbaný jablonoňový sad, o který se starají od roku 2009 bez vědomí jeho majitelů. Bývalý hospodářský areál, kde se sad nachází, odkrývá svá specifika, která reflektují ve své práci. V souladu s ročními obdobími pečují o stromy a celý sad a o potřeby zvířecích obyvatel areálu.

Vít Zavadil představí rozsáhlou sbírku svých terénních nahrávek zpěvných ptáků a žab. Vystudoval medicínu, ale od konce sedmdesátých let se intenzivně věnuje zoologii a krajinářství. Pracoval jako zoolog na AOPK ČR.

Liz Rymland představí projekt vycházející z myšlenek Ivana Illiche a nabízející dialog mezi současným modelem myšlení, kombinujícím vědění a moc a modelem vědění, které najdeme v ohrožených a mizících komunitách.

Kralupy kóan

Tibor Szemző

Poslední dopis Franze Kafky

čt 14. června 2012 v 20:00

Prezentace, projekce → Skladatel, filmař a intermediární umělec Tibor Szemző uvede aktuální vývoj díla, na kterém v současnosti pracuje a v němž zpracovává téma Roberta Klopstocka, posledních cest a poslední milenky Franze Kafky Dory Diamantové.

“Osobnost Dr. Kafky není vyjímečná pouze originalitou a hloubkou jeho textů, ale i nesporným vlivem, který měl na svoje blízké a přátele. Jeden z nich byl student medicíny a básník, který Franze Kafku navštívil v jeho kanceláři Dělnické úrazové pojišťovny v Praze, respektive v sanatoriu v Tatranských Matliarech a židovská dívka, se kterou se seznámil na Baltu a pak prožil poslední část svého života v Berlíně. Ti lidé v něm neviděli génia literatury, ale i génia nezastupitelného lidského údělu.” Tibor Szemző

Projekt **Tibora Szemzého** vzniká ve spolupráci s Galerii Školská 28 a s podporou Maďarského kulturního centra v Praze. Více v sekci “Tvůrčí pobyty”.

Elektroakustická improvizace

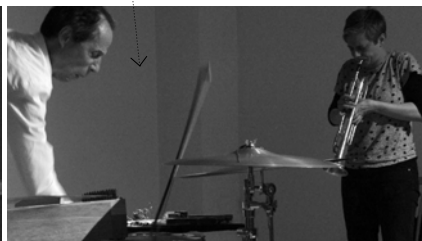
Liz Allbee & Michael Vorfeld; Count Portmon

so 16. června 2012 v 19:30

Koncert → Liz Allbee, americká improvizátorka a skladatelka, používá při hře trubku, mořskou škebli, elektroniku a hlas. Její práce zahrnuje mnoho žánrů, především pak elektroakustickou improvizaci, noise, divný pop a experimentální rock. Zajímá ji rozšířená písňová struktura, zkoumá jednoduché formy, které dohromady tvoří rafinované celky, a také smyčky, gesta, zárodky slov a další jevy spojené s jazykem a tělem. Kromě sólového hraní v poslední době vystupuje se skupinami Bogan Ghost, Pivot, Vagino, The Zoo, Mensch Mensch Mensch a berlínským Splitter Orchestra. Projedla na turné celou Evropu a Severní Ameriku, od roku 2009 žije v Berlíně.

Hudebník a výtvarný umělec **Michael Vorfeld**, usazený v Berlíně, hraje na perkuse a smyčcové nástroje vyrobené podle vlastního návrhu. Věnuje se elektroakustickým skladbám i improvizaci, experimentální hudbě a sound artu, často se také účastní site-specific projektů. Jeho instalace a performance pracují se světlem, fotografií a filmem. Kromě sólových aktivit se také podílí na různých skupinových projektech a spolupracuje s umělci různých disciplín. Koncertuje a vystavuje po celém světě.

Count Portmon je sólový projekt pražského hudebníka, publicisty a pedagoga **Jana Faixe**, v němž se zaměřil na experimentální zvukovou tvorbu s magnetofony a další (především) analogovou elektronikou. Jan Faix vždy potřeboval pro hudební tvorbu dialog a interakci, pouze sám se tedy rozhodl vystupovat až poté, co při vlastním zkoumání oblastí noise a elektroakustické improvizace objevil jako vhodného spoluhráče náhodné a nevyzpytatelné chování nestandardně zapojeného vybavení. Coby Count Portmon již publikoval nahrávky na ruském netlabelu Clinical Archives (titul RCL-290) a na domácí značce Hluková sekce (Moranella). Vedle této sólové tvorby vystoupil také v různých kolaboracích s pražskými a vídeňskými hudebníky (např. Margaret Unknown, Daniel Lercher, Petr Ferenc či Faixovy vlastní sestavy Tembryo a Lévi-Faix), působil též v pozoruhodném mezinárodním tělese ŌNCZkekivist Orchestra. Do světa konvenčnějších hudebních žánrů přispívá stále svou hrou na syntezátory v kapelách Unifiction, Skrytý půvab byrokracie a Bob Saint-Claire.

Sejdeme se u Mangovníku

Filmy o Indii Briana McKenzieho uvádí Marcus Bergner
po 18. června 2012 v 19:00

Projekce → 5 filmových epizod v tamilštině zachycuje křehkou povahu každodenní existence dělníků v rybářských vesničkách nedaleko Chennai na východním pobřeží Indie. Filmy doprovází hudba na původní místní nástroje chennaického dua Aravind-Shankar (mridangam, tabla, flétna, housle, kytara, bouzouki a kontrabas). Úvodní skladba v provedení nadaswaramského vidwana P.K. Raviho.

Po projekci se bude servírovat Khatti Dal a Marsala Chai se sladkým překvapením.

M. Bergner je australský experimentující filmař, performer, autor fónické poesie a vynikající kuchař. Promítání navazuje na sérii kulinářských dílen, inspirovaných literárními či filmovými odkazy, které Marcus Bergner zahájil v galerii Školská v loňském roce.

Brian McKenzie je jedním z nejméně známých australských dokumentaristů. Jeho tvorba se vyznačuje výraznou pozorovací schopností a zájmem o dramata každodenního života. Od 70. let se jeho díla promítají v kinech a uvádějí v televizích. V Austrálii je jeho obraz alkoholiků "I'll be home for Christmas" (1984) součástí školního studia. "On The Waves of the Adriatic" (1991), dokument o nešťastnících na předměstí Coburgu byl oceněn Cenou grand prix na festivalu dokumentárních filmů Cinema du Reel v Paříži. Napsal a režíroval celovečerní filmy a byl při zrodu klíčových programů pro televizi ABC. V roce 2008 získal Cenu cechu australských režisérů za nejlepší režii v dokumentu "Love's Harvest", 4-dílnou sérii o organických farmářích

Ora pro nobis a Oldřich Janota

Akustický koncert

Lubica Christophory, Tereza Podobská, Nika Janotová - zpěv, Romana Šilhavá - zpěv,
housle, Sebastián Janota - klarinet, Oldřich Janota - akustická kytara, zpěv
čt 21. června 2012 v 19:30

Koncert → Janota v 70. a 80. letech patřil mezi inovátory a hledače nového hudebního výrazu. S Jakubem Nohou hrál v pražské skupině Pentagram, nezvyklé nástrojové obsazení měla skupina Mozart K., experimentální rock a minimal si vyzkoušel při spolupráci s Pavlem Richterem a Lubošem Fidlerem. Na přelomu 70. a 80. let vystupoval s Vojtěchem a Irenou Havlovými a jeho hudba měla blízko k new age. V roce 1985 Janota opustil na čas hudební scénu úplně. Vrátil se tiše, za zvuku akustické kytary a tibetských mís Stanislava Doležala. Komorní hudbě zůstal věrný i v novém tisíciletí, nejčastěji vystupuje sám s kytarou. Ale Janotovo působení není jen spjaté s hudbou, koncem roku 2009 vyšla v nakladatelství Malvern knižka krátkých próz nazvaná Neslyšící děti. Janota zde přináší postřehy na lidi a události kolem něj, nepopírá inspiraci Erbenem nebo ruskými pohádkami.

Janotovi se v písničkách složených pro CD Ora pro nobis, (které si vydal spolu s Respektem v roce 2009 ke svým narozeninám), vrací téměř vše, co v jeho tvorbě bylo tak neopakovatelné a výjimečné - elegické, minimalistické, melodické písně, podbarvené osobitou reflexí naší magické reality a schopností číst textury ukryté pod zdáním všednosti.

vstupné 90,- Kč (studenti 60,- Kč)

Gramofonový trojboj

Strotter Inst. + Phaerentz. + Bagdasarov

čt 6. září 2012 v 20:00

Koncert → Švýcarský hráč na gramofony, výtvarník a architekt Christoph Hess přistupuje ke gramofonům jako k plnohodnotným hudebním nástrojům. Staré gramofony Lenco preparuje gumovými lankami a dalšími předměty denní potřeby a dělá z nich svébytné flašiny generující podmanivě minimalistická, převážně basová ostináta. Phaerentz (Petr Ferenc) je turntablista a hráč na další elektronická zařízení. Ve své tvorbě uplatňuje prvky aleatoriky, improvizace, zvukové koláže, práce s audioreadymades a recyklace. Georgij Bagdasarov započal svou hudební dráhu jako kytarista v psychedelickém punkovém bandu a skrze svět konceptuálního techna dospěl do světa volné improvizace, kterou rozvíjí v instrumentální předmětů nalezených na bleších trzích celého světa. Hraje na saxofon, kytaru preparovanou nalezenými předměty a v neposlední řadě na gramofon.

Benefiční dražba

Pro školu v kambodžském Puoku

so 8. září 2012 v 17:00

→ Benefiční dražba určená na podporu provozu střední technické JHP školy v kambodžském Puoku. Škola byla postavena v roce 2011 na počest skautských vůdců Janky a Honzy Pfeifferových, kteří v roce 1968 oddíl Kruh založili, k jejich životním jubileům z finančních prostředků shromážděných členy několika generačních vrstev Kruhu a dalšími přáteli společně s podporou americko-kambodžské nadace Cambodian School Project. Škola poskytuje v současné době odborné vzdělání v oboru angličtina, počítače a šití, a dává tak šanci nadaným chudým mladým venkovanům k lepšímu uplatnění.

Benefiční dražba nabídne obrazy, kresby, grafické listy, fotografie a užité předměty vytvořené profesionály i amatérskými výtvarníky z okruhu Kruhu a jeho přátel. Cílem je získat finance na podzimní provoz jhp školy, neboť není podporována ze státních zdrojů. Srdečně zveme všechny zájemce k účasti, ať už jako kupující, anebo nabídnutím vlastních uměleckých děl k dražbě.

Pořádá Společenství Kruh s podporou Galerie Školská 28.

Synestezie – Úvodní performance

Daniel Neumann, Patrick Franke, Emitec, Martin Blažíček, András Blazsek

út 24. července 2012 v 18:00

Koncert → V rámci zahájení mezinárodní výstavy "Synestezie" vystoupí se společnou improvizací Martin Blažíček a András Blazsek, současný rezident galerie Školská Marcin Dymiter (aka Emitec) a Daniel Neumann a Patrick Franke.

Marcin Dymiter aka Emitec je hudebník, improvizátor, skladatel a zvukový umělec, který kombinuje terénní nahrávky, akustické nástroje a elektronický zvuk. Pracuje s elektronickou a improvizovanou hudbou. Spojuje zvuk v lo-fi a hi-fi kvalitě a využívá efekty zvukové interference. Vytváří zvukové instalace, rozhlasové pořady, filmovou hudbu a performance ve veřejném prostoru.

Andras Blazsek je vizuální umělec a hudebník, člen budapeštské skupiny BA.

Martin Blažíček se zabývá filmem, videem a živou audiovizuální performancí. V letech 1997-2001 se věnoval především filmové tvorbě, je autorem asi deseti krátkých filmů na formátech 8 a 16mm. Jeho filmová tvorba je inspirována filmovým strukturalismem 60. a 70. let, řadí se do skupiny autorů tzv. „Českého experimentálního filmu 90.let“. Od roku 2000 vystupuje s živými filmovými projekcemi, během nichž je obraz na plátně vytvářen z několika projektorů (Ultra, 2000-02; Mikroloops 2007-11). Od poloviny nultých let využívá různé formy vnitřní a vnější interaktivity médií, vytváří instalace a performance spojující zvuk, obraz a fyzické objekty.

Patrick Franke / Daniel Neumann

Modul 2.5 - Turbulenzen (turbulence) - Koncert pro multikanálový playback a živou elektroniku Patricka Frankeho a Daniela Neumanna. 6. část konceptuální zvukové performance série Modul 2. Modul 2 je průběžná série (2.0, 2.1, 2.2, etc.), ve které Patrick Franke a Daniel Neumann od roku 2006 zkoumají různá akustická média, kompoziční techniky a strategie živé performance. V této 6. části umělci opustí svou typickou estetiku zvukového minimalismu a vydají se do vyšších poloh hustoty a hlasitosti zvuku. Základ představení tvoří zvukové nahrávky přírodních a antropogenních zvukových událostí a prostředí, které Franke během posledních let pořídil na ostrovech a lodích. Neumann přispívá strukturou performance a plošnými abstrakcemi z živého samplování původních nahrávek. Technikami Musique Concrete - stříh, koláž, vrstvení, opakování - takto vznikne na místě rozsáhlá a turbulentní 4 kanálová prostorová kompozice. Patrick Franke je ornitolog a sběrač zvukových nahrávek, který pracuje na cestách a někdy v Lipsku.

Daniel Neumann je zvukový umělec a audio inženýr z New York City. Spolupracuje na zvukových uměleckých konceptech, představeních a instalacích od roku 2005, převážně v duchu jejich organizační a ideové platformy Alula Ton Serien.

Martin Alaçam & Michael Delia & Lucy Fillery–Murphy

10 let dua delia / alaçam
čt 20. září 2012 v 20:00

Koncert → Koncert k výročí 10 let existence hudební skupiny Delia/Alaçam, charakteristické souzvukem akustické kytary a africké mbiry. Hostem večera je britská violoncellistka/skladatelka žijící v Praze Lucy Fillery (ex Deep Sweden, SingSing). Martin Alaçam, kytarista, zpěvák a skladatel, narozený v Istanbulu, od roku 1993 hraje v česko-rakouské skupině Metamorphosis. Spolupracoval s řadou dalších hudebníků a skupin (Marcus Godwyn, Sing Sing, Theater Brett, Pavel Fajt). Michael Delia je vizuální umělec a hudebník z New Yorku, jehož tvorba zahrnuje malbu, sochu, instalace a zvukové umění, stejně jako hudební performance s vlastnoručně vyrobenými nástroji a site-specific zvukovými instalacemi. V Čechách se od 90. let zúčastnil mnoha interdisciplinárních projektů a vystupoval jak sólově, tak mj. s Vojtěchem a Irenou Havlovými, Petrem Niklem, Jaroslavem Kořánem a Zapomenutým orchestrem Země snivců. Během večera projekce videodokumentu Sofie von Bustořff zaznamenávající první koncert dvojice Delia/Alaçam.

Sound Lines / Drawing Scores

Tvůrčí dílna s Johnem a Evelyn Grzinich
1. - 5. října 2012

Workshop → Tvůrčí dílna s Johnem a Evelyn Grzinich. Několikadenní dílna pod vedením dvou zahraničních lektorů je zaměřena na osvojení znalostí a dovedností v oblastech mezioborového propojení výtvarného umění, performance a hudby: kresby, pohybu a zvukové reprezentace. Účastníci (jejichž počet je omezen na maximálně 8) budou zpočátku pracovat se zvukem, nebo kresbou, postupně budou tato média spojována v jeden výrazový celek. Specifickým aspektem tohoto metodického přístupu je gesto, choreografie těla jako prostředku vedoucího k volné improvizaci.

Dílna byla součástí programu mezinárodního projektu Soundexchange a Festivalu Babel Prague.

Krajiny lignitových mračen

Peter Cusack Udo Noll Václav Cílek

moderuje Miloš Vojtěchovsky

út 2. října 2012 v 19:00 v galerii Tranzit Display

Přednáška → Součástí politiky, geografie, environmentálních a energetických strategií Evropy jsou oblasti povrchové těžby hnědého uhlí, nebo bývalých dolů. Těžba za posledních 50 let zanechala stopy rozsáhlé a rychlé devastace krajiny, jinde došlo k pomalému poklesu a bylo vyvinuto úsilí o rekultivaci okolní krajiny, která připomíná krajinotvorné projekty zemního umění - landartu. Průmyslový provoz a dědictví těžby v hnědouhelných (vápencových, uranových, atd) dolech zanechaly v krajině hluboké a někdy fascinující stopy. Jaká je aktuální situace získávání energie z fosilních materiálů v různých zemích Evropy? Dají se rozsáhlé plochy vytěžených dolů v opuštěné krajině navracet přírodě? Jsou jámy opuštěných a zarůstajících dolů formou nepřirodní divočiny, když autentická divočina v Evropě prakticky zmizela? Jaká je budoucnost krajiny ohrožené například současnými technologiemi těžby břidlicových plynů? Ukázky z dokumentace (obraz a zvuk) několika lokací na Mostecku, Porůří a Chotěbuzi a diskuze k tématu

Zvuky z dílny

Prezentace výsledků dílen

pá 5. října 2012 v 15:00

Prezentace → Výsledky tří paralelních dílen s lektory Johnem a Evelyn Grzinich, Els Viaene a Udo Nollem.

Dílna Johna a Evelyn Grzinich je zaměřena na osvojení znalostí a dovedností v oblastech mezioborového propojení výtvarného umění, performance a hudby: kresby, pohybu a zvukové reprezentace.

Výstupem z několikadenní dílny Udo Nolla je vytvoření experimentálního rozhlasového pořadu, tématicky vázaného na veřejný prostor Prahy a využívajícího možnosti současných technologií mobilních sítí, internetu a konceptu rozšířeného sensorického rádia.

Dílna Els Viaene je zaměřena na seznámení s tématem a na cvičení s prostorovým zvukem a s koncepty vztahu vnitřního a vnějšího prostoru (interiéru a exteriéru). Během dílny představí Els Viaene svoje zkušenosti a pojetí zvukového umění - hlavně metody terénních nahrávek - zaznamenávání a zpracovávání zvukového prostředí města

The Meanderthal

Hearn Gadbois/Marold Langer– Philippsen/Richard Mader
čt 11. října 2012 v 20:00

Koncert → Perkusista Hearn Gadbois kombinuje struktury a tóny elektronické hudby s rytmem perkusí Blízkého Východu. Jeho hudba má sice kořeny, ale postrádá pevné hranice, přesto vyrůstá z tradic hraní na perkuse. Složení projektu The Meanderthal je proměnlivé, tentokrát Hearn Gadbois vystoupí s Maroldem Langer-Philippsem (elektronika) a Richardem Maderem (perkuse).

Svatomartinské vyprávění dešťové hole

Ondřej a Karolína Tiší
ne 11. listopadu 2012

dílna → „Vyprávění dešťové hole“ jsou interaktivní hudební pořady pro rodiče s dětmi od 2 do 100let, na kterých se účastníci prostřednictvím praktických činností a společného muzicírování seznamují se světem hudby. Kromě nejrůznějších etnických nástrojů a zpěvu písniček si také vyzkouší společnou improvizaci, práci s mikrofonom, zhudebnění říkadel a využití „klasických“ Orffových nástrojů. Pořady jsou koncipovány tak, aby rozvíjely celkovou hudebnost a jejich obsah odpovídal věku zúčastněných dětí.

Hudební pořad, který otevírá svět hudby všem zúčastněným a seznamuje je se zajímavými nástroji i prostředky vyjadřování a komunikace „bez hranic“. Podmínkou je aktivní účast.

Autorská prohlídka výstavy & umění v sadech

Jana Doležalová, Štěpán Plátek, Jan Freiberg, Lenka Dolanová, Michal Kindernay
čt 15. listopadu 2012 v 18:00

Přednáška → Autorská prohlídka výstavy & umění v sadu s ochutnávkou tuzemských letošních moštů.

V rámci doprovodného programu výstavy autoři Jana Doležalová a Štěpán Plátek představí svůj projekt Agrosquatting, který upravili do galerijního prostoru. Jan Freiberg uvede svůj sadařský projekt a občanské sdružení yo-yo promluví o aktivitách (nejen) v bývalém kravině na Vysočině.

Jana Doležalová a Štěpán Plátek se dlouhodobě věnují projektu pod názvem Agrosquatting. Agrosquatting není striktně definován, je ohebný a proměnlivý. Východiskem projektu je zanedbaný jabloňový sad, o který se starají od roku 2009 bez vědomí jeho majitelů. Bývalý hospodářský areál, kde se sad nachází, odkrývá svá specifika, která reflektují ve své práci. V souladu s ročními obdobími pečují o stromy a celý sad a o potřeby zvířecích obyvatel areálu.

SAD Jana Freiberga je pohyblivý, bohatě strukturovaný umělecko-sociální projekt na pomezí fotografie, lokální historie, zemědělství a sociální terapie. Jan Freiberg prozkoumává fenomén sadařství skrze médium fotografie, ale i sociální a dokumentární přístupy. Projekt Sad má podobu pojízdné sběrnice. Prozatím se zastavil na dvou místech. V Uničově, kde na něm spolupracovala Blanka Švédová, nabyl lokálně historické podoby a byl ukončen malou výstavou realizovanou v tamní městské knihovně a intervencemi do uničovského prostředí. Dále v ateliéru fotografie Michala Kalhouse na Ostravské univerzitě v Ostravě, na Volyňsku či v Praze v rámci akce "Oživme si barák".

Yo-yo je občanské sdružení spojující umělce, kurátory ale i osobnosti z různých oborů (včelařství, umělecká řemesla, biologie atd.) Aktivita sdružení jsou široké, od dílen, tematických akcí a výstav po malé konference a komplexnější projekty, které se pohybují na pomezí umění a ekologie v urbánním a rurálním prostředí. Lenka Dolanová a Michal Kindernay představí plánované projekty, které souvisí s tématy sadařství, včelařství a myslivosti.

Psychogeofyzika: archeologie, geofyzika a psychogeografie

Martin Howse

čt 22. listopadu 2012 v 20:00

Prezentace → Britský programátor, teoretik, performer a hudebník Martin Howse představí sérii psychogeofyzických intervencí, během kterých využívá akustické médium. Howse nastiňuje svoje pojetí provázanosti technik archeologického výzkumu s výzkumem diskretních frekvencí spektra elektromagnetického záření. Howse se prakticky i teoreticky věnuje stavbě diskurzivních a spekulativních hardwarů (data v otevřených systémech), psaní kódů (spektra abstrakce), svobodných softwarů a situačním oblastem performance a intervence. Jeho koncept psychogeofyziky rozrušuje zažitá stereotypy vnímání a myšlení, inspiruje se dědictvím situacionistické psychogeografie a urbanismu, laboruje s možnostmi propojení sfér imaginace se spektrem digitálních rovin reality, z nichž některé jsou dostupné smyslově.

15 + 25 + MCH

Jiří Durman & Miroslav Posejpal, j.h: Mikoláš Chadima
ne 25. listopadu 2012 v 20:00

Koncert → Křest a zahájení série „Konstelace“ - nízkonákladové sběratelské edice vinylů DIY vydavatelství Unusual Records. Od 70. let se Jiří Durman a Miroslav Posejpal věnují osobitému stylu improvizované a intuitivní hudební kompozice. Pro svůj svébytný styl, jehož smyslem není samoučelný experiment, ale ideosynkratický hudební jazyk, vstřebávali nejrůznější hudební vlivy. Typickým znakem jejich konceptu bylo využití širokého rejstříku dechových, strunných a perkusivních nástrojů, sloužícího k rozšíření výrazových možností dua. Hostem večera je legendární postava české alternativní hudby Mikoláš Chadima.

Christian Weber (kontrabas) & noid (cello) Jamie Drouin Trio (JD, Michal Kindernay, Petr Vrba)

po 26. listopadu 2012 v 20:00

Koncert → Švýcarsko-rakouské duo Christian Weber a Arnold Haberle představuje velmi komplexní a intenzivní hudbu, ve které se prolíná akustika dřevěného nástroje, strun a smyčce s plochami a tóny elektronicky konstruovaných zvukových struktur. V první části premiéra česko-kanadského audiovizuálního tria Jamie Drouina. Mezi tiché šelesty reproduktorů, radiopřijímačů a mixážních pultů vstupuje školská jednotka Petr Vrba a Michal Kindernay.

As deafness increases (NOR) + The Pololáníks (CZ)

Volná improvizace

čt 6. prosince 2012 v 19:30

Koncert → Mikulášský večírek se dvěma kapelami, které spojuje jak zájem o volnou improvizaci, tak i prostý fakt vzniku v Čechách.

Norské trio As deafness increases tvoří Inga Margrete AAS (kontrabas), Rudolf Terljand BJØRNEREM (elektroakustická kytara) a Henrik Munkeby NØRSTEBØ (trombon).

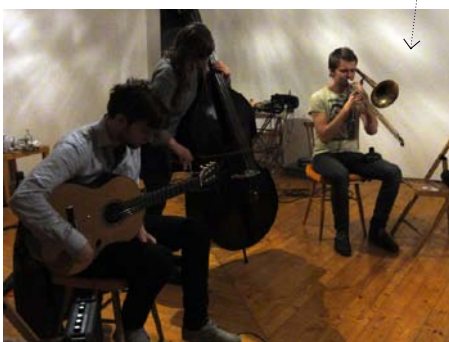
As deafness increases hraje hudbu v šedé zóně pomezí kompozice a improvizace. Jasně strukturální rámce naplňované proměnlivými úlohami nástrojů a improvizovaným obsahem a ténbrem. Pomalu se linoucí zvukové krajiny střídané rychlými pohyby a semi-melodickými pasážemi.

Členové tria se setkali v létě roku 2010 v České republice v rámci projektu Önczekvíst improvising orchestra, s nímž nahráli CD ve studiu ORF RadioKulturhaus ve Vídni.

Absolvovali studium současné klasické a improvizované hudby na akademiích v Oslu, Göteborgu a Berlíně.

"Pronikavě výrazová hudba, kterou přináší a odnáší točící se vítr tlumený listím a vzdáleností."

Domácí kvintet The Pololáníks působí od roku 2011, kdy vznikl jako radikalizovaný odštěpek improvizativního orchestru Marináda dekorativních aspektů. Oproti mateřskému tělesu, jehož sestava se nepředvídatelně měnila s každým vystoupením a zahrnovala až třináct účinkujících, se The Pololáníks soustavněji a soustředěněji pokoušejí nalézt hudební jazyk, v němž by se propojila odlišná hudební východiska jednotlivých hráčů. Základní nástrojovou skladbu tvoří kontrabas, zobcové flétny, trombón, laptop a klarinet/saxofon/kytara, zvukově se ale zapojuje pestrá škála dalších objektů i nástrojů vlastní konstrukce; výsledkem je plný, ale převážně neagresivní a volně plynoucí zvuk tělesa.

* * * VÁNOČNÍ BAZAR * * *

13.-15.12. * *

→ v prostorách **Tranzitdisplay**, **Fotograf Gallery**, **Artmap Office** a **Galerie Školská 28** a ve spolupráci s **A2**. Návštěvníci bazaru se mohli seznámit s publikacemi, katalogy, projekty malých nakladatelství, uměleckými tiskovinami, art cd/dvd a současným designem.

K účasti byli vyzváni malá knižkupectví, vydavatelství, vydavatelé artist books, autorské projekty a další zájemci.

Součástí bazaru byl křest CD Milana Guštara, křest knihy "Observer" Jana Poupěte a Jana Nováka, koncert Jamieho Drouina, dílna pro děti a rodiče Antonína Tomáška, instalace Imagograf, koncert Ladi Gažiové, večírek s tombolou, projekce filmů a čtení v režii redakce A2.

Jednotlivé akce se konaly v prostorách Artmapa, Transit Display, Fotograf Gallery, Dílna Antonína Tomáška a Galerie Školská 28.

VÁNOČNÍ BAZAR

13., 14., 15. 12 2012

dveře ve Školské 28 a prostory tranzitdisplay Dittrichova 9/337

1. listopad 13.12.

19:00 Vánoční bazár – zahájení (ArtMap Office, Fotograf Gallery, Školská 28)

20:00 Představení a odměny příjmové Imagograf (Fotograf Gallery, Školská 28)

21:00 Křest nového CD z produkce Milana Guštara (Školská 28)

22:00 Koncert Jamieho Drouina (Školská 28)

2. listopad 14.12.

10:00–20:00 Vánoční dílna Antonína Tomáška (Školská 28)

11:00–18:00 Vánoční bazár (ArtMap Office, Fotograf Gallery, Školská 28, tranzitdisplay, ArtMap knihkupectví, ob-ogp.cz, Populair, Hugičková, stánek a další)

18:00 Křest knihy "Observer" – Jan Poupěť, Jan Novák (Školská 28)

19:00 Koncert Ladi Gažiové a Václava Mágla v rámci T3 koncertního cyklu (tranzitdisplay)

3. listopad 15.12.

13:00–20:00 Vánoční bazár (ArtMap Office, Fotograf Gallery, Školská 28, tranzitdisplay)

ArtMap knihkupectví, ob-ogp.cz, Populair, Hugičková, stánek a další

19:00–20:00 Vánoční večer s tombolou – Školská 28

21:00 A2 – audio

Fotograf Gallery a dárkové ságrava upravená (Ladislav Škoda, CD FANTASY 2008, 14 min.)

Škoda (Školská 28, Praha 2008, 28 min.)

Článek (Mladá Boleslav, ČR FANTASY 2012, 22 min.)

Škoda (Školská 28, Praha 2012, 22 min.)

www.warwick.cz/a2

TRANZITDISPLAY
tranzit.cz
Dittrichova 9/337

GALERIE ŠKOLSKÁ 28
skolska28.cz
Školská 28

ARTMAP
artmap.cz
ArtMap Office
Školská 28

FOTOGRAF GALLERY
fotografart.cz
Školská 28

ANTONÍN TOMÁŠEK
skolska28.cz
Školská 28

A2
a2@pcc.cz

Forgotten Works – zapomenutá kapela Flao YG

Milan Guštar – křest CD a přednáška

čt 13. prosince 2012 v 19:00

Křest → Kapelu Flao YG bylo možné vidět a slyšet jen několikrát v osmdesátých letech. Nyní vychází CD *Forgotten Works* se sedmi skladbami z té doby, v nichž se živé hraní a improvizace setkává s algoritmickou kompozicí a minimalismem se serialismem a mikrotonalitou. Část hudby byla restaurována ze zachovaných původních nahrávek, zbytek byl rekonstruován a znovu natočen v letech 2007 - 2012.

Hudba: Milan Guštar

Texty: Pavel Marek, Hynek Čáp, Marcus Aurelius a James Joyce

Nahráno: Delta 1988, Rokytnice 1987, Uvnitř 2007-2012

Zpěv a recitace: Pešák, Pavel Marek, Dalibor Fencel, James Joyce, Jana Guštarová, Milan Guštar

Hrají: Bob, Pešák, Pavel Marek, Kuba Klár, Jana Guštarová, Vašek Haas, Marek Šťastný, Lucka Guštarová,

Jiří Boušek, ZX Spectrum, Milan Guštar

Jamie Drouin

Solo performance

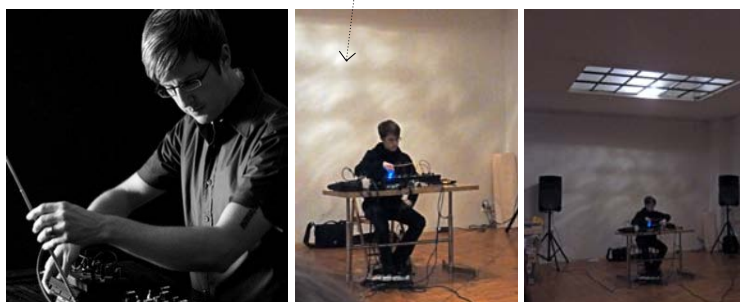
čt 13. prosince 2012 v 21:00

Koncert → Jamie Drouin zkoumá zvukové palety elektrického šumu a používá tento materiál jako kompoziční hudební formy. Ve svých instalacích a improvizovaných performancích používá malý syntezizátor a rádio přijímač, se kterými vytváří subtilní skladby ve kterých hledá způsoby, jak přeměnit snímání posluchače a zbavit jej zažitých návyků.

Drouinovy práce byly představeny na řadě mezinárodních scén včetně Biennial of the Americas (Denver), Mutek (Montreal), TodaysArt (Hague), Decibel Festival (Seattle), Montréal Museum of Contemporary Art (Montreal), Henry Art Gallery (Seattle), Communikey (Boulder), La Société de Curiosités (Paris), nebo General Public (Berlin). Jeho nahrávky byly vydány na labelech con-V, Oral, Dragon's Eye Recordings, Mutek_Rec, Rope Swing Cities a Infrequency Editions. Spolupracoval například s Crys Cole, Mathieu Ruhlmann, Yann Novak, Skoltz Kolgen, Lance Austin Olsen a Karl Kliem.

Jamie Drouin je také spolu-zakladatel INFREQUENCY EDITIONS, působí jako kurátor různých skupin zvukových umělců, a vystupuje jako součást dua DROUIN/OLSEN, v projektu s Lance Austin Olsenem.

Jamie Drouin se v Galerii Školská účastnil měsíčního tvůrčího pobytu, v rámci kterého prezentoval svoji site-specific instalaci *Handfuls of Vapor*.

Imagograf

Site-specific instalace

13. - 15. prosince 2012

Instalace → Prezentace "Imagografu" - přístroje určenému k monitorování a sběru dat ve spektru elektromagnetického záření. Imagograf byl sestaven jako součást studentského výzkumného projektu Imagosféra a bude předveden během Vánočního bazaru na dvorku Školská 28. Prototyp aparátu je vybaven technologií, která sonifikuje a vizualizuje prostředí, ve kterém probíhá bezdrátový přenos dat, jako například mobilní sítě, wifi, nebo blue tooth.

Autoři projektu, Michal Kindernay a Ondřej Vavrečka, poskytnou veškeré informace a zsvěcení do Imagosféry.

Křest knihy Observer

Jan Poupě, Jan Novák

pá 14. prosince 2012 v 18:00

Křest → Kniha vychází z projektu „Pozorovatel“, ve kterém Jan Poupě natáčel různá místa a krajinu z ptáčích perspektiv pomocí kamery připevněné na komorovém draku. Obrazové jádro publikace je tvořeno právě těmito fotografickými záznamy, na které Jan Poupě společně s Janem Novákem navazují tvorbou obrazů a grafik. Fotografie jsou seřazeny nikoli chronologicky, ale dle nadmořské výšky, ve které se ve chvíli expozice nacházel fotoaparát. Kniha začíná nejnižším místem České republiky a postupně postupuje nejrůznějšími úrovněmi a situacemi až nad vrchol Sněžky. Celý tento systém knihy je alegorií uvědomování si svého místa a svých fyzických možností v prostoru krajiny, v níž žijeme.

Editor: Jan Novák

Fotografie, malby: Jan Poupě

Ilustrace: Jan Novák, Jan Poupě

Překlad a korektury: Jitka Štollová

Předmluva: Igor Korpaczewski

Grafická úprava: Jan Novák

Tisk: Studio Marvil

rok vydání: 2012

počet stran: 52

A2+

A2, Fotograf Gallery, ArtMap, tranzitdisplay a Školská 28
so 15. prosince 2012 v 17:00

Koncert, projekce → Vánoční bazar zakončil společný večírek s tombolou, hudbou a poslední projekcí letošního roku A2+.

Program:

Pokus o duchovní nápravu opraváře televizí Josefa Lávičky v devíti obrazech

(Lukáš Kokeš, ČR FAMU 2008, 14 min.)

Snímek zasahuje inscenačně-manipulativním způsobem do statické existence vesnického alkoholika, vyrovnávajícího se s textem od místního faráře - člověk se na cestě k duševní očištění skrze katolickou věrouku propíjí do vyššího symbolického řádu.

Alone (Audrius Stonys, Litva 2001, 28 min.)

Film je o nezměrné samotě dítěte, pouze samotě a ničím jiném. Cesta do vězení, setkání, návrat domů. Jak hluboko se může dokument ponořit do lidské bolesti?

Tělo mého těla (Viola Ježková, ČR FAMU 2012, 22 min.)

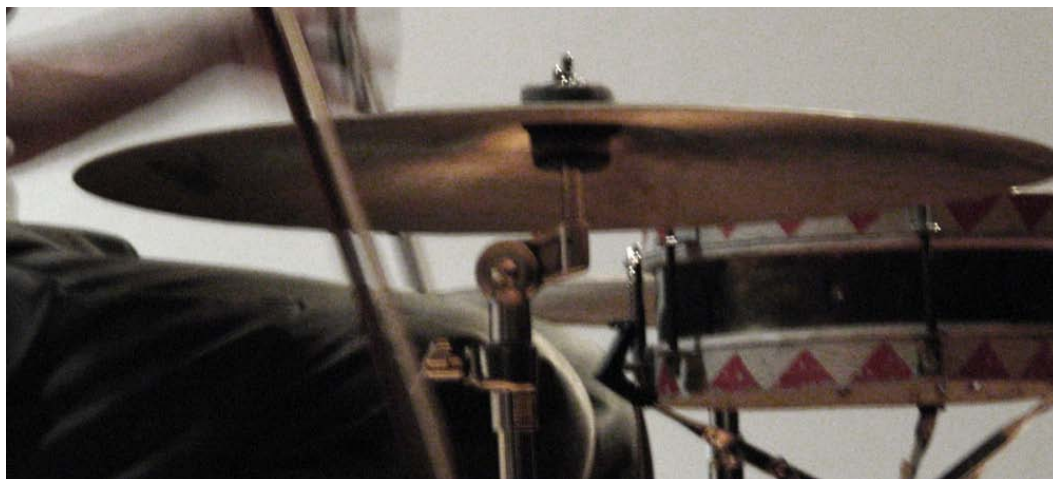
Film zprostředkovává mentální prostor bezčasí, na jehož okrajích se nalézá mateřské tělo. Prostor mezi mateřskou láskou a laktační psychózou prostupuje intimita a křehkost. Mikroděj každé scény kontrastuje s tuhostí neměnného času záramovaného bílou zimní krajinou.

Elsa Aids & KLaNGundKRACH Kolektiv

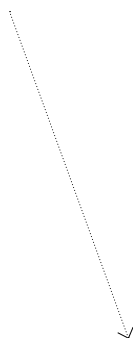
(poesie, zvuk, gastronomie, Svatá válka)

galerie Školská 28 → 2012

tvůrčí pobyty

Miro Tóth (Slovensko)

Hostující umělec od ledna do března 2012

Tvůrčí pobyt → Miro Tóth je mladý hudební skladatel, performer, saxofonista a hudební teoretik. Specializuje se na problematiku hudební části performance audiovizuálního díla (videoklip, filmovou hudbu, videoart v interakci s hudební složkou), hudební kompozici, dějiny hudby 20. století až po současnost - včetně jazzu, experimentálních hudebních projevů nebo metalu, hardcoru, punku, noise music atd.) Využívá aktivní koncertní činnost na Slovensku a v zahraničí, vede sérii hudebních workshopů. Realizoval autorský projekt Frutti di mare. Je zakladatel a umělecký vedoucí Improvizace symfonického orchestru Musica falsa et ficta. Aktivně spoluúčinkuje v experimentálních hudebních projektech: Shibuya Motors a Q30J666222. Mezi jeho spoluhráče patří například Slavomír Krekovič (Shibuya Motors), Daniel Kordík (Urbsounds), Andrej Gál (Shibuya Motors), Michal Paľko (Trio pre interpretáciu súčasnej hudby), Ján Oriško (Dunkel Therapy), Peter Čaputa (Dunkel Therapy), Martin Burlas (Dunkel Therapy), Marek Piaček (Musica falsa et ficta) a mnozí jiní. Vedle pedagogické činnosti v současnosti působí jako editor a manager v Hudebním centru v Bratislavě.

Během tvůrčího pobytu **Miro Tóth** pracoval na libretu experimentální opery "Black Flower in the White House/ My Sea Gaddafi" a na improvizacím přípravném projektu "Goldbergovy variance" pro obsazení rolí této opery. Uvedení premiéry opery je v jednání s pražským divadlem Archa. Odkazy na improvizace a rozhovory s jednotlivými hráči jsou zde: vimeo.com/miro2t. Během rezidence Miro Tóth také vystoupil v Brně v Domě umění v rámci festivalu Arts Birthday. Záznam koncertu je k poslechu zde: http://www.rozhlas.cz/artsbirthday/2012/_zprava/1007782 Tříměsíční tvůrčí pobyt byl podpořen programem Visegrad Artist Residency Program Mezinárodního visegrádského fondu.

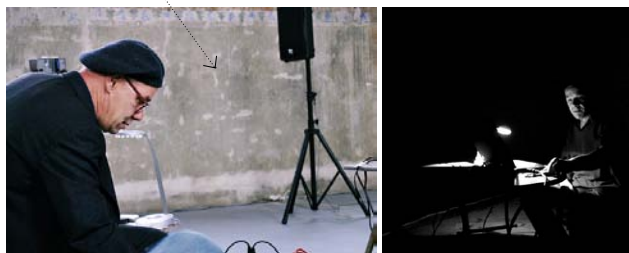
Tibor Szemző (Maďarsko)

Průběžný roční tvůrčí pobyt 2012

Tvůrčí pobyt → Tibor Szemző je hudebník, skladatel, filmář a intermediální umělec žijící v Maďarsku. V roce 1979 založil hudební těleso Group 180, které proslulo interpretacemi maďarské minimalistické hudby a děl Johna Cage nebo Steva Reicha. Od roku 1983 začal Szemző včleňovat do svých hudebních projektů (ve kterých dominovala flétna a živá elektronická hudba) také text, mluvené slovo a vizuální prvky. V roce 1987 vydal první sólové album "Snapshot from the Island". V roce 1998 založil hudební těleso Gordian Knot. Z ostatních děl je možné zmínit například "Ain't Nothing But a Little Bit Music for Moving Pictures", (soundtrack pro soubor nalezených černobílých archivních filmů, zpracovaných a interpretovaných Péterem Forgáccsem, "Danube Exodus", "The Conscience" (trilogie komorních skladeb), nebo "Tractatus" (půlhodinová skladba, inspirovaná texty Ludwiga Wittgensteina). Poslední dobou obrací Szemző znovu svůj zájem k filmu. Jeho film "A Guest of Life" byl natočen částečně v Tibetu a je svébytnou montáží využívající dokumentární záběry, animaci, hudbu a super 8mm film. Cesty Tibora Szemzőho do Čech souvisí s rozsáhlým intermediálním projektem "K. Engravings" v němž zpracovává téma Roberta Klopstocka, posledních cest a poslední milenky Franze Kafky Dory Diamantové. V Čechách navštívil a zachytil na 8mm film místa spojená s životem a dílem Franze Kafky: Želízky, Roztoky, Liběchov, Jablonec nad Nisou, Hrádek nad Nisou, Liberec, Frýdlant, Ojbn, Třešť, Turnov, Siřem, Planá.... Záznamy používá pro další práci s obrazy, texty a hudbou, ze kterých je postupně konstruován základ instalace K. Engravings.

Prezentace rozpracovaného projektu proběhla v rámci večera "Kralupy kóan – Tibor Szemző. Poslední dopis Franze Kafky" ve čtvrtek 14. června.

Projekt Tibora Szemzőho vzniká ve spolupráci s Galerií Školská 28 a s podporou Maďarského kulturního institutu v Praze.

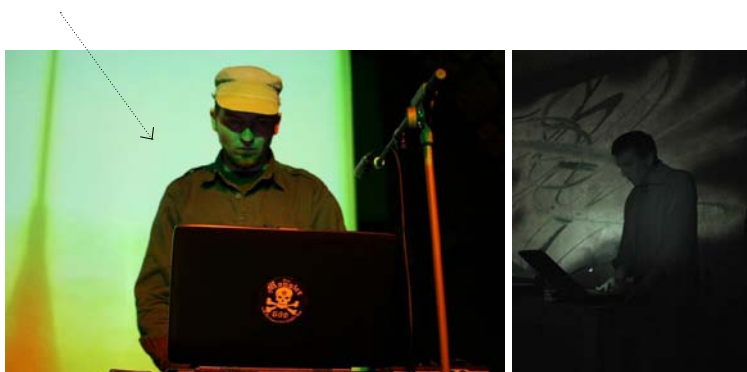
Lukasz Szalankiewicz (Polsko)

Hostující umělec od dubna do června 2012

Tvůrčí pobyt → Lukasz Szalankiewicz aka "Zenial" je zvukový umělec, historik soundartu a kurátor současné elektronické hudby. Žije v Krakově. Jako člen Polish Society for Electroacoustic Music /PseME/ se účastnil mezinárodních festivalů v Rakousku, Rusku, Bulharsku, Německu, Holandsku, České republice, Slovensku, Francii, Číně, Maďarsku, Bělorusku, Rumunsku, Kolumbii, Mexiku a USA /naposledy v roce 2011 na Focus! festivalu organizovaném Polským kulturním institutem v New Yorku/. Hrál v Polsku na Audio Art festivalu, Unsound festivalu, Wro festivalu, v Kordegarda galerii ve Varšavě, v Contemporary Art Gallery ve Wroclawi a na mnoha jiných místech. V současnosti je kurátorem soundartového programu v Contemporary Art Center Laznia v Gdaňsku. Jeho tvorba se pohybuje v širokém rozmezí od soundartového výzkumu přes audiovizuální performance až k interaktivním instalacím. Vydal album Zenial and Palsecam, je polovinou dua AABZU s Maciejem Szymczukem. Je spoluzakladatelem labelu Audiotong, platformy pro experimentální hudbu a soundart, která působí v Krakově od roku 2005.

Během svého tvůrčího pobytu **Lukasz Szalankiewicz** pracoval na projektu Rosora inspirovaném prací českého mystika a ezoterika Františka Bardona. Navštívil jeho rodné město Opavu, kde se věnoval sběru terénních nahrávek a rozhovorům s Bardonovými příbuznými. Závěrečná podoba projektu Rosora je koncipována jako DVD. V době pobytu Lukasz Szalankiewicz vystoupil také na festivalu nových médií, vizuálního umění a experimentální hudby Echoflux12.

Tříměsíční tvůrčí pobyt byl podpořen programem Visegrad Artist Residency Program Mezinárodního visegrádského fondu.

Marcin Dymiter (Polsko)

Hostující umělec od července do září 2012

Tvůrčí pobyt → Marcin Dymiter aka Emiter je hudebník, improvizátor, skladatel a zvukový umělec, který kombinuje terénní nahrávky, akustické nástroje a elektronický zvuk. Pracuje s elektronickou a improvizovanou hudbou. Spojuje zvuk v lo-fi a hi-fi kvalitě a využívá efekty zvukové interference. Vytváří zvukové instalace, rozhlasové pořady, filmovou hudbu a performance ve veřejném prostoru. Získal stipendium polského Ministerstva kultury /2011/, od Pomořanského regionu /2008, 2009/ a Universität der Künste v Berlíně /2005/. Improvizuje k projekci němých filmů, spolupracuje s vizuálními umělci a tanečníky. Organizuje zvukové workshopy. Společně s Ludomirem Franczakiem organizuje Mikro-makro festivala a je členem projektů: Emiter, Emiter - Franczak audio video performance a North Lines.

Výběr ze zvukových děl a field recording: "Soundpostcards monastery Tyniec" /2011/, "Soundpostcards Bytom" /2010 - Gallery of Contemporary Art Kronika/, "4 elements of nature - sound, action and concept" /Francisco Lopez, Marcin Dymiter, Alfredo Costa Monteiro, Rob Curgenvén, zvuková výstava "The end of tape" /Poznaň, Toruň/, zvuková akce - Lublin, zvuková instalace "Alphabet" Obphon Festival - Kirschau, /2009/, zvuková instalace "Sea sea" /Gdaňsk, Elbląg, Bytom/, audiovizuální akce /concrete poetry MAK, Vídeň/, hudba k vizuálním projektům Joanny Rajkowské.

www.emiter.org

Residence Marcina Dymitera je podpořena v rámci programu Visegrad Artist Residency Program.

Antal Balázs (Maďarsko)

Hostující umělec od října do prosince 2012

Tvůrčí pobyt → Antal Balázs je maďarský vizuální a konceptuální umělec. Narodil se v roce 1978 v Debrecenu. V letech 2000 až 2005 studoval grafiku na Hungarian Academy of Fine Arts.

Od roku 2007 Antal spolupracuje s László Hatházim v oblasti akčního umění. V jejich dřívějších projektech používají nedůležité nebo zastaralé objekty a symboly a vytrhují je z jejich původního kontextu, například tygr strážící bránu čínského tržiště nebo pokojové rostliny nainstalované ve výkladních skříních. Zahrávají si s původním významem objektu, ke kterému přidávají nové vrstvy.

Během rezidence se Antal a László chtějí zabývat výzkumem filmů, které obsahují záběry na pražské domy. Chtějí hledat filmové segmenty, které obsahují také zvuk. Tyto krátké, několikavteřinové záběry se nejčastěji používaly v celovečerních filmech pro navození určité nálady nebo atmosféry. Balázs and László chtějí připravit z nalezených materiálů krátký film s využitím originálního zvuku.

Tříměsíční tvůrčí pobyt byl podpořen programem Visegrad Artist Residency Program Mezinárodního visegradského fondu.

László Hatházi (Maďarsko)

Hostující umělec od října do prosince 2012

Tvůrčí pobyt → László Hatházi je maďarský vizuální a konceptuální umělec. Narodil se 1978 v Gyongyos v Maďarsku. V letech 1997 - 2003 studoval malbu na Maďarské Univerzitě výtvarných umění. Od roku 2007 László spolupracuje s Balázsem Antalem v oblasti akčního umění. V jejich starších projektech používali bezvýznamné nebo zastaralé objekty a symboly a vytrhovali je z jejich původního kontextu (například tygr strážící bránu čínského tržiště nebo pokojové rostliny nainstalované ve výkladních skříních). Pracovali s původním významem objektu, ke kterému přidávali nové vrstvy. Během rezidence v Praze se László a Antal plánují zabývat hledáním filmů, které obsahují záběry na pražské domy. Chtějí hledat filmové segmenty včetně zvuku. Tyto krátké, několikavteřinové záběry se nejčastěji používaly v celovečerních filmech pro navození určité nálady nebo atmosféry. László a Antal chtějí připravit z nalezených materiálů krátký film s využitím originálního zvuku.

Tříměsíční tvůrčí pobyt byl podpořen programem Visegrad Artist Residency Program Mezinárodního visegradského fondu.

Jamie Drouin (Kanada)

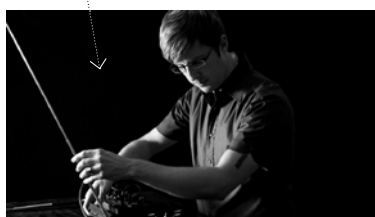
Hostující umělec od 15. listopadu do 15. prosince 2012

Tvůrčí pobyt → Kanadský umělec Jamie Drouin zkoumá zvukové palety elektrického šumu a používá tento materiál jako kompoziční hudební formy. Ve svých instalacích a improvizovaných performancích používá malý syntezátor a rádio přijímač, se kterými vytváří subtilní skladby ve kterých hledá způsoby, jak přeměnit snímání posluchače a zbavit jej zažitých návyků.

Drouinovy práce byly představeny na řadě mezinárodních scén včetně Biennial of the Americas (Denver), Mutek (Montreal), Today'sArt (Hague), Decibel Festival (Seattle), Montréal Museum of Contemporary Art (Montreal), Henry Art Gallery (Seattle), Communikey (Boulder), La Société de Curiosités (Paris), nebo General Public (Berlin). Jeho nahrávky byly vydány na labelch con-V, Oral, Dragon's Eye Recordings, Mutek_Rec, Rope Swing Cities a Infrequency Editions. Spolupracoval například s Crys Cole, Mathieu Ruhlmann, Yann Novak, Skoltz Kolgen, Lance Austin Olsen a Karl Kliem.

Jamie Drouin je také spolu-zakladatel INFREQUENCY EDITIONS, působí jako kurátor různých skupin zvukových umělců, a vystupuje jako součást dua DROUIN/OLSEN, v projektu s Lance Austin Olsenem.

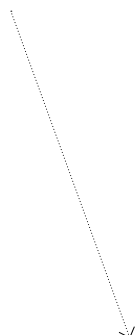
<http://www.jamiedrouin.com/>

galerie Školská 28 → 2012

stáže
kurzy

Hathajóga, relaxace a uvolňovací techniky

út 19:30 - 21:30

Kurz → Na západě nejrozšířenější typ jógy - hathajóga zahrnuje soubor tělesných cvičení (asán), cvičení dechu a meditaci. Celkově působí blahodárně na organismus, napomáhá posílení vnitřní rovnováhy, protažení svalů, správnému dýchání apod. Kurz je určen jak začátečníkům, tak pokročilým a je možné se zapojit kdykoli. Sebou pohodlnou obuv a volný oděv. Vede Pavel Hucek, cena 1 lekce (2hod) /130 Kč se platí před začátkem lekce. Kontakty a informace: +420 723 851 518 instruktor Pavel Hucek, +420 725 393 626, administrátor Michael Podařil.

www.hathajoga.eu

Čeština pro zahraniční umělce

pá 10:00 - 12:00

Probouzení těla, dechu, hlasu

st 9:00 - 11:00

Kurz → Pracujeme s tělem, pohybem, s dechem a hlasem. Hlas nás umí propojit, stimulovat, sklidnit, koncentrovat. Písničky zpíváme vícehlasně: souzvuky a harmonie umocňují a kultivují sdílení pocitů a emocí. Naši předkové nám zanechali tisíce nádherných písní, jež nás mohou i dnes provázet na naší cestě a obohacovat ji svou hloubkou a obrazností. Osvojit si takovou píseň může být něco jako návrat ke kořenům, moment spočinutí v sobě samém. Vítání jsou i ti, kteří mají o sobě informaci, že zpívat nedovedou: pokud se podaří odstranit a ztuhlé návyky, pěkně zpívat dovede každý.

www.prozitkovezpivani.cz

Moje tělo, můj hlas

st 18:00 - 20:00

Kurz → Společné hledání vlastní pohybové a hlasové svébytnosti. Objevování hmoty a pohyblivosti těla jako podpory pro různé kvality hlasu, zkoumání hranice kontaktu s druhými. Zažívání vlastního těla a hlasu nevyžaduje žádnou techniku ani speciální schopnosti. Propojení se sebou a se světem pohybovými improvizacemi a vícehlasým zpíváním uvolňuje, nabíjí, zcitlivuje.

Mgr. Zuzana Vlčínská - muzikoložka a terapeutka. Vystudovala hudební vědu na pražské FF UK, absolvovala kurz Orffova Schulwerku, systematický psychotherapeutický výcvik, prošla řadou muzikoterapeutických kurzů, pravidelně se účastní seminářů zaměřených na prožitkové souvislosti těla, více než patnáct let se věnuje práci se širokou zpěvačkou veřejností, upravuje lidové písně ze slovanského okruhu - pracuje s nimi jako s aktuálním sdělením či situací.

Anna Caunerová -performerka a taneční pedagožka. Vystudovala Taneční konzervatoř a Vysokou školu múzických umění v Bratislavě. Od roku 2001 je svobodnou umělkyní na poli současného tance, pohybového divadla a improvizace. V roce 2010 absolvovala tříletou specializaci pro pohybovou a dotykovou práci s malými dětmi Infant Developmental Movement Education - IDME, které je součástí programu The School of Body-Mind Centering . Vede Cvičení pro miminka s rodiči v studiu Alta v Praze. Jako taneční pedagožka vede odborné semináře pro učitele tance, milovníky tance a divadla. Je interní vyučující na konzervatoři Duncan Centrum, působila také na HAMU, DAMU a JAMU

Stáž → Diana Lõhmus (Estonsko)
studijní stáž od června do srpna 2012
stáž v rámci evropského výměnného studijního programu Erasmus